

Asta Ruuskanen

**UUDENMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILLASTA
KAARTIN JÄÄKÄRIRYKMENTIN KILLAKSI**

Joukko-osastokilta puolustusvoimien rakennemuutoksessa

Julkaisija: Kaartin Jääkärirykmentin Kilta ry
Toimittaja: Asta Ruuskanen

Ulkoasu ja taitto: Oy Graaf Ab / Jani Osolanus

ISBN 978-952-92-4544-4

Yliopistopaino
Helsinki 2008

Sisällys

I Johdanto	5
------------------	---

OSA 1

2 Killan toimintaympäristö 1990-luvun alussa	9
3 Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killasta Kaartin Jääkäriyrykmentin Killaksi	14
<i>Ei aihetta muutoksiin killan toiminnassa</i>	17
<i>Kiltayhteistyön ituja</i>	18
<i>Killoille vetovastuu yhteistoiminnasta</i>	22
<i>Sääntömuutoksen valmistelu</i>	26
<i>Nimenmuutos herätti vastarintaa</i>	30
<i>Yhteistyön virallistamiselle oli erilaisia vaihtoehtoja</i>	32
<i>Jäsenet päättivät sääntömuutoksesta keväällä 1998</i>	34
4 Lippu ja ulkoiset tunnukset yhtenäistävät kiltaa	39
<i>Lipun naulaus</i>	40
<i>Killan palkitsemisjärjestelmä</i>	43

OSA 2

5 Kilta joukko-osastonsa tukena	49
<i>Yhteistyön suunnittelu Kaartin Jääkäriyrykmentin kanssa</i>	50
<i>Kilta tukee varusmiesten vapaa-ajan toimintaa</i>	52
<i>Varusmiesten liikkuminen lähellä kiltalaisten sydäntä</i>	54
<i>Kannusteita henkilökunnalle ja varusmiehille</i>	55

6 Rykmentin perinteiden vaaliminen	57
<i>Perinteiden keruu ja ylläpito</i>	59
<i>Rykmentin perinteet yhdistyivät kirjassa</i>	62
<i>Perinnekoulutusta varusmiehille, henkilökunnalle ja kiltalaisille</i>	64
<i>Jääkäritalo yhdisti killat</i>	65
<i>Veteraanityö yhdistää sukupolvet</i>	69
7 Jäsenistön maanpuolustustahdon ja -hengen ylläpito ...	70
<i>Jäsenhankintakilpailu toi yli 200 uutta jäsentä</i>	71
<i>Yhteisöjäseniä ja yhteistyökumppaneita</i>	72
<i>Uutta virtaa vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta</i> ..	74
<i>Reserviläiset ylläpitävät ampumataitoaan</i>	76
<i>Kiltakisa yhdisti Helsingin alueen kiltoja</i>	77
<i>Yhteisöllisyys kasvaa jäsentilaisuuksissa ja retkillä</i>	78
<i>Kymmeniä tapoja tehdä vapaaehtoistyötä</i>	83
<i>Yhteistyöverkostot tarjoavat toimintamahdollisuuksia jäsenille</i>	86
8 Hallinnon kehittäminen	88
<i>Voimakkaan kehityksen aikakausi</i>	89
<i>Hallitustyöskentelyyn muutoksia</i>	92
<i>Kolmen puheenjohtajan johdossa</i>	96
<i>Valtuuskunnan merkitys on muuttunut</i>	99
<i>Killan taloudellinen asema on vahvistunut</i>	100
<i>Jääkäritalo ja sauna</i>	102
<i>Kilta Maanpuolustuskiltojen liitossa</i>	103
<i>Viestintä tukee killan perustehtäviä</i>	104
9 Tuloksellista yhteistyötä	107

1

Johdanto

Vuonna 1996 Helsinkiin perustettiin uusi joukko-osasto, Kaartin Jääkärirykmentti. Sen myötä tuli tarpeelliseksi tiivistää Santahaminassa toimivien maanpuolustusjärjestöjen yhteistyötä. Keväällä 1998 Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta muutti nimensä Kaartin Jääkärirykmentin Killaksi. Samalla kiltta avasi mahdollisuuden ottaa yhteisöjäseniä. Kiltaan liittyi seuraavan vuoden alusta lukien useita jäsenyhdistyksiä. Parissa vuodessa killan yhteyteen muodostui laaja yhteistyökumppanien verkosto.

Suuri ansio yhdistysten yhteistyön tiivistymisestä kuuluu Kaartin Jääkärirykmentin ensimmäiselle komentajalle eversti Kari Kasuriselle. Kun hän valmisteli rykmentin perustamista, hän otti jo suunnitteluvaiheessa rykmenttiä lähellä olevat järjestöt huomioon. Kasurinen näki, että uusi joukko-osasto tarvitsee oman joukko-osastokillan, joka kantaa oman joukko-osastonsa nimeä. Hän auttoi yhdistykset yhteistyön alkuun ja varmisti rykmentin tuen uusille yhteistyöhankkeille.

Nimenmuutos ei ollut täysin kivuton jäsenistölle. Yhdistys oli tuolloin toiminut 35 vuotta Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kiltana ja sen perustehtävänä oli tukea omaa joukko-osastoaan Uudenmaan Jääkäripataljoonaa. Myös kiltojen välinen yhteistyö vaati harjoitte-

lua. Yhdistyksillä oli erilaiset toiminta-ajatukset, toimintamuodot ja jäsenrakenteet. Kymmenen vuoden aikana tavoitteet ja toimintamuodot ovat yhdenmukaistuneet ja tänään kilta ja sen jäsenyhteisöt toimivat yhden lipun alla matkalla kohti yhteistä tavoitetta. Kukaan ei kuitenkaan menettänyt omaa identiteettiään muutoksen myötä.

Muutoksista huolimatta killan keskeiset toimintamuodot säilyivät ennallaan. Oman joukko-osaston tukeminen, joukko-osaston perinteiden vaaliminen ja oman jäsenistön maanpuolustustahdon ylläpito ovat yhä ne pilarit, mille kilta toimintansa rakentaa.

Kaartin Jääkärirykmentin Kilta määritteli vuonna 2005 tehdysä strategiassa ydintoiminnoikseen Kaartin Jääkärirykmentin ja varusmiesten tukemisen sekä perinteiden vaalimisen ja niiden tunnetuksi tekemisen. Killan toiminta-ajatus on ”Me tuemme kaartin jääkäreitä – me tuemme pääkaupunkiseudun turvallisuutta”.

Sääntömuutoksesta on nyt kulunut kymmenen vuotta. Tänään kilta, sen lähes 800 henkilöjäsentä, 8 jäsenyhdistystä ja laaja yhteistyökumppanien verkosto, on tärkeä yhteistyökumppani rykmentille ja muille Santahaminassa toimiville yhteisöille. Yhteistyö on toimivaa ja tuloksekasta.

Kilta elää vahvasti tässä päivässä ja katsoo samalla tulevaisuuteen perinteitä kunnioittaen. Killalla on erinomaiset toimintaolosuhteet ja Kaartin Jääkärirykmentin vankkumaton tuki. Kilta on pysynyt puolustusvoimien rakennemuutosten sekä vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä tapahtuneen kehityksen mukana.

Tämän historiikin tarkoituksena on kuvata vuoden 1998 sääntömuutokseen johtaneita tapahtumia sekä muutoksen vaikutuksia killan toiminnalle vuosina 1999 – 2008.

OSA 1

Tässä osassa kuvataan Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan toimintaympäristöä ennen vuonna 1998 tehtyä nimi- ja sääntömuutosta. Killan ja rykmentin edustajat kertovat Santahaminassa toimivien yhdistysten yhteistoiminnan tiivistymisestä sekä sääntömuutoksen valmistelusta.

2

Killan toimintaympäristö 1990-luvun alussa

Helsingissä toimi 1990-luvun alussa kolme itsenäistä varusmieskoulutusta antavaa joukko-osastoa - jalkaväkijoukkoja kouluttaneet Uudenmaan Jääkäripataljoona ja Kaartin Pataljoona sekä rannikkotykistö-koulutukseen keskittynyt Suomenlinnan Rannikkorykmentti. Uudenmaan Jääkäripataljoona toimi Santahaminassa, Kaartin Pataljoona pääosin Taivallahden kasarmilla Helsingin keskustan tuntumassa. Kaartin Soittokunta toimi tuolloin Kaartin pataljoonan perusyksikkönä. Suomenlinnan Rannikkorykmentillä oli Santahaminan lisäksi toimintaa myös läheisillä linnakesaarilla.

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentän toimijat olivat kaivautuneet kukin omiin poteroihinsa. Reserviupseeriyhdistykset ja aliupseeriyhdistykset hyväksyivät jäseniksi vain upseeri- ja aliupseerikoulutuksen saaneita reserviläisiä. Molemmilla järjestöillä oli omat naisjärjestönsä. Sotilaskotiliitolla oli jo tuolloin oma ainutlaatuinen tehtävänsä puolustusvoimien tukemisessa. Killat olivat joukko-osasto-, aselaji- tai puolustushaara- alueellisia- ja perinnekiltoja. Monien kiltojen toiminta oli keskittynyt perinnetyöhön.

Reserviupseeriliitto ja Reservin Aliupseerien Liitto olivat tehostaneet maastokoulutustaan jo 1980-luvun puolella. Tavoitteena oli reserviläisten taistelutaitojen ja erityisesti johtamistaidon yllä-

pito. Koulutus ”naamioitiin” tuolloin jotoksiksi tai muuksi ei-sotilaalliseksi toiminnaksi. Kun Suomen hallitus totesi 21.9.1990 Pariisin rauhansopimuksen sotilaallisten rajoitteiden poistuneen, alkoi vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa uusi ajanjakso. Järjestöjen yhteinen vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus käynnistyi vuonna 1992. Vuonna 1993 maanpuolustusjärjestöt perustivat Maanpuolustuskoulutus ry:n koordinoimaan yhteistä koulutusta. Koulutuksen myötä myös kiltakenttään tuli uusia yhdistyksiä, jotka eivät toiminnassaan olleet sidottuja tiettyyn joukko-osastoon tai aselajiin. Koulutus toi killoille uuden toimintamuodon, mikä toi runsaasti uusia aktiivisia jäseniä mukaan toimintaan.

Uudenmaan Jääkäripataljoonalla oli oma joukko-osastokilta, Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta. Killan toiminta-ajatuksena oli tukea Uudenmaan jääkäreitä. Sen keskeiset toimintamuodot olivat perinteiden ylläpitäminen, joukko-osaston, sen henkilökunnan ja varusmiesten tukeminen sekä jäsenistön maanpuolustushengen ylläpitäminen.

Kaartin Pataljoonaa lähellä olivat pääosin Taivallahden kasarmilla toimivat Kaartin Kilta, Autojoukkojen Helsingin Kilta ja Sotilasmusiikkikilta. Kaartin killalla oli Kaartin Pataljoonan joukko-osastokiltana samanlainen rooli kuin Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killalla. Autojoukkojen Helsingin killan tarkoituksena oli ylläpitää autojoukkojen perinteitä ja pitää yhteyttä autojoukkojen reserviläisiin ja varusmiehiin. Sotilasmusiikkikillan toiminta-ajatuksena oli vaalia sotilasmusiikkiperinnettä ja toimia yhteydenpitokanavana entisten ja nykyisten sotilassoittajien välillä.

Santahaminassa vaikutti aktiivisesti myös Urheilujoukkojen ja -koulun killan Helsingin osasto sekä 1996 perustettu Santahaminan Urheilukomppanian perinneyhdistys. Suomenlinnan Rannikkorykmentillä oli oma joukko-osastokilta Suomenlinnan Rannikkotykistökilta. Kilta toimi paljolti Upinniemessä, Isosaarella ja Kuivaasaarella. Lisäksi sillä oli jonkin verran toimintaa Santahaminassa.

Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killalla oli omat perinnetilat Jääkäritalolla. Kaartin Killan perinnetilat sijaitsivat Taivallahdessa.

Myös Autojoukkojen Helsingin killalla ja Sotilasmusiikkikillalla oli tilat Taivallahdessa.

Pääkaupunkiseudulla toimivilla maanpuolustusyhdistyksillä oli vain vähän säännöllistä yhteistoimintaa 90-luvun alussa. Kiltujen, reservinliupseeri- ja -upseeriyhdistysten piiriorganisaatiot toimivat kukin omalla tavallaan, mutta yhdistysten välistä suunnitelmallista ja säännöllistä yhteistoimintaa ei juurikaan ollut. Vuodesta 1992 lähtien Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta ja Kaartin kiltta ryhtyivät järjestämään yhteisiä ampumavuoroja jäsenistölleen. Ampumatoomintaan tuli pian mukaan myös muun muassa Sissikerhon ja Sissiosaston jäseniä.

Vuodesta 1992 lähtien vapaaehtoisien maanpuolustuskoulutuksen myötä syntyi uusia yhdistyksiä, kuten Länsi-Helsingin maanpuolustus ja Sotilaspoliisikilta. Osa vanhoista yhdistyksistä, kuten Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kiltta, Sissikerho ja Sissiosasto, ottivat vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen osaksi toimintaansa. Reserviläiskoulutuksen lisääntyminen lisäsi myös yhdistysten välistä yhteistoimintaa Santahaminassa.

Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killalla ja sen reserviläisillä oli oma tärkeä roolinsa Uudenmaan Jääkäripataljoonan kertausharjoitusten toteuttamisessa 90-lu-

■ *Kilta kunnostautui 1990-luvulla erityisesti arjen turvallisuuskoulutuksessa sekä nuoria reserviläisiä kiinnostavassa asutuskeskustaistelukoulutuksessa.*

vun alussa. Kiltalaiset olivat mukana muun muassa vastaosastotoiminnassa useissa kertausharjoituksissa. Tiivis yhteys pataljoonan koulutustoimintaan oli keskeinen syy siihen, miksi UudJP:n kilta lähti niin nopeasti mukaan vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen.

Kilta kuvaa toimintaansa vuonna 1993 julkaistussa esitteessä seuraavasti:

Killan ohjelmatarjonta on runsasta. Se käsittää yleisiä kokouksia ajankohtaisine esitelmineen, kiinnostavia jäsentapahtumia, leikkimieleistä liikuntaa, yhdessäoloa saunomisen ja juhlien merkeissä yms. Kilta tukee vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta, joka alkaa vuoden 1993 alusta.

Kilta haluaa omalla panoksellaan kannustaa pataljoonan varusmiehiä hyvin koulutustuloksiin. Kilta palkitsee heitä eri koulutusjaksojen päättyessä, kotiuttamistilaisuuksissa ja juhlapäivinä. Kilta tukee omalla toiminnallaan ja työpanoksellaan pataljoonaa niin juhlassa kuin arjessakin. Killan 80-luvun näkyvin toimintamuoto oli perinnetyö.

Toiminta-ajatus: *"Tuemme Uudenmaan jääkäreitä – Tuemme Suomen turvallisuutta"*.

Killan toimintaa leimasi Uudenmaan Jääkäripataljoona toimintaympäristönä, perinnetyö, saunatoiminta sekä kokoukset ja juhlatilaisuudet. Toiminta muuttui 90-luvun alusta lukien toiminnallisempaan suuntaan. Yhtenä tekijänä muutoksessa oli killan johdossa tapahtunut sukupolven vaihdos. Hallituksen jäsenet ja muut avainhenkilöt olivat 1990-luvulle asti pitkälti perinnejoukko-osaston veteraaneja. Toisena muutokseen vaikuttavana tekijänä oli vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen käynnistyminen.

■ Kari Kallonen liittyi kiltaan 90-luvun alussa. Hän oli kiinnostunut maanpuolustuksesta ja erityisesti ampumatoiminnasta. Kallonen suoritti varusmiespalveluksensa Uudenmaan Jääkäripataljoonassa 80-luvun alussa ja hänelle oli itsestään selvää liittyä oman joukko-osastonsa kiltaan.

Ampumatoiminnan myötä hän kiinnostui muustakin toiminnasta. Aktiivinen nuori mies kiinnitti killan puheenjohtaja Olli Engströmin huomion ja tämä pyysi Kallosta asettautumaan ehdolle hallitukseen. Hallitukseen haluttiin silloin nuoria ihmisiä. Kallonen valittiin ja hän toimi hallituksessa yhtäjaksoisesti vuosina 1994 – 2004.

Uutena jäsenenä Kallonen näki killan jäsenoiminnan melko vaatimattomana ja yksipuolisena.

Toiminta keskittyi pitkälti hallinnon pyörittämiseen. Varmaan muutakin toimintaa oli, mutta en tiedä missä. Hallituksen päätöksenteko oli lisäksi kankeaa. Oli ihan sama oliko kyse kahden markan tai kymmenen tuhannen markan päätöksestä – asioista oli ihan yhtä vaikeaa päättää. Tästä voi vetää sen johtopäätöksen, että kun ei ole mitään konkreettista toimintaa, silloin keskitytään hallintoon.

Kallonen muistaa, että Uudenmaan Jääkäripataljoonan vuosipäivä oli yksi vuoden kohokohta. Sitä valmisteltiin pitkään. Vuosikokoukset olivat tärkeitä tilaisuuksia, koska niissä tapasi muita kiltalaisia. Kokouksiin osallistui silloin erityisesti iäkäämpiä ihmisiä. Kalloksen mukaan muuta

jäsenoimintaa oli melko vähän. Killalla oli toki harvakseltaan joitakin juhlia, retkiä ja muita jäsentilaisuuksia.

Jääkäritalolla oli keskeinen rooli killan toiminnassa. Kaikki kokoukset pidettiin täällä ja tästä muodostui meille tukikohta.

Killassa oli vielä 90-luvun alussa hyvin vahva jääkärihenki. Kallonen muistaa, että jääkärihenkisyys suhtauduttiin silloin melko fanaattisesti.

Vähäistä yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa kuvaa hyvin se, että Kallonen ei ensimmäisten hallitusvuosien aikana tiennyt mitään muista Santahaminassa toimivista killoista. Ainoastaan Urheilujoukkojen- ja koulun killan Helsingin osaston kanssa killalla oli ajoittain yhteisiä tapahtumia.

Meillä oli yhteisiä palkitsemisasiota ja he järjestivät erilaisia liikuntatapahtumia. Nämä olivat myös killan jäsentapahtumia. Yhteistyö Stadin sissien kanssa käynnistyi Uudenmaan Jääkäripataljoonan kertausharjoitusten ja vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen myötä.

Vasta kun rykmentin perustamisen myötä hallituksessa alettiin puhua kiltayhteistyön tiivistämisestä Kalloselle selvisi, että Santahaminassa ja uuden rykmentin yhteydessä toimii useita kiltoja.

3

Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killasta Kaartin Jääkärirykmentin Killaksi

Killan jäsenet saivat ensikosketuksen puolustusvoimien tuleviin organisaatiomuutoksiin Uudenmaan Jääkäri -lehden numerosta 2/1993. Everstiluutnantti Kari Heinonen otsikoi pääkirjoituksensa Kaartin Jääkärirykmentti? ja kertoi asiasta seuraavaa:

Päiesikunnan suunnitteluosastosta lähetettiin toukokuun lopulla käsky, jonka perusteella jatketaan suunnittelutyötä puolustusvoimien rauhan ajan kokoonpanon ja toimintojen sopeuttamiseksi käyttöön saataviin voimavaroihin.

Tämän käskyn yhtenä alustavana esityksenä on, että Helsingin varuskunnan jalkaväkijoukko-osastot Uudenmaan Jääkäripataljoona ja Kaartin Pataljoona yhdistetään jalkaväkirykmentiksi ja samalla rationalisoidaan ja keskitetään toimintoja.

Lehden seuraavan numeron pääkirjoituksessa killan puheenjohtaja Olli Engström kommentoi asiaa:

Lähivuosien haasteena tulee väijäämättä olemaan uusiin olosuhteisiin mukautuminen, kun kaksi joukko-osastoa UudJP ja KaartP yhdistyvät vuoden 1995 aikana. Tämän päivän toiminta-ajatuksemme on kuitenkin siksi selkeä, että kiltatyömme uuden joukko-osaston hyväksi tulee jatkumaan ilman minkäänlaista muutosprosessia.

Työ jatkuu PPP2:n, JP2:n ja UudJP:n veteraanien viitoittamalla jääkärihenkisellä tiellä.

Joulukuussa 1995 puolustusministeri teki päätöksen Kaartin Jääkärirykmentin perustamisesta. Uusi joukko-osasto muodostettaisiin yhdistämällä Uudenmaan Jääkäripataljoona ja Kaartin Pataljoona. Myöhemmin uuteen joukko-osastoon liitettiin myös Suomenlinnan Rannikkorykmentin osana toiminut huoltokeskus sekä Helsingin Sotilasläänin Esikunnasta komendantin toimisto ja vartiosto.

Kitalaiset saivat vahvistuksen organisaatiomuutoksesta syksyllä 1995 Uudenmaan Jääkäri -lehden välityksellä. Tuolloin majuri Antti Myyryläinen kertoi että Uudenmaan Jääkäripataljoonan ja Kaartin Pataljoonan toiminnat itsenäisinä joukkoina lakkaavat 1.7.1996. Myyryläinen korosti perinteiden säilymistä ja vakuutti, että jääkärit tulevat jatkossakin marssimaan kunniakkaan lippunsa jäljessä Jääkärimarssin tahdissa.

Rykmentin suunnittelu- ja valmistelutehtävä annettiin Helsingin Sotilasläänin Esikunnalle. Valmisteluja vuoden 1996 alusta lukien johti everstiluutnantti Kari Kasurinen. Hänestä tuli uuden joukko-osaston ensimmäinen komentaja. Aikaa valmistelutöihin Kasurisella oli puoli vuotta. Kasurinen kiteytti tehtävänsä ja tavoitteet Helsingin Sotilasläänin Esikunnan sisäisessä tiedotteessa alkuvuodesta 1996 seuraavasti:

Aloitin puolen vuoden työrupeaman HelSIE:ssä tämän vuoden alussa tehtävänäni muodostaa Helsinkiin uusi jalkaväkijoukko-osasto. Astun heinäkuun 1. päivänä 1996 joukon eteen sen ensimmäisenä komentajana.

Puolustusministeriö on päättänyt, että KaartP ja UudJP lakautetaan itsenäisinä joukko-osastoina 1.7.1996 lukien ja yhdistetään.

Uuden joukko-osaston muodostaminen on tässä tapauksessa helppo tehtävä sikäli, että nyt ollaan yhdistämässä kaksi hyvää joukkoa joilla kummallakin on toisilleen annettavaa. Samanaikaisesti Helsingin alueen rauhan ajan huoltoa ollaan järjestämässä uudelleen. Tämä työ koskettaa myös uutta joukko-osastoa.

■ Eversti Kari Kasurinen oli Kaartin Jääkärirykmentin ensimmäinen komentaja ja tärkeä yhteistyökumppani killalle.

Uusi joukko-osasto, jonka työnimi on Kaartin Jääkärirykmentti, tulee toimimaan Santahaminassa ja Taivallahdessa ja kouluttamaan asutuskeskustaistelijoita. Sillä on myös laajoja erikois- ja tukitehtäviä, kuten esimerkiksi kunniakomppania ja sotilasmusiikki-tehtävät sekä maakuljetuspalvelut Helsingin varuskunnassa.

Kuten oli suunniteltu, Kaartin Jääkärirykmentti aloitti toimintansa Santahaminassa ja Taivallahdessa 1.7.1996. Rykmentin ensimmäiset varusmiehet vannoinvat sotilasvalansa Santahaminassa Kadettikoulun urheilukentällä 16.8.1996.

Jo perustamisvaiheessa Kasurinen korosti monissa yhteyksissä molempien joukkoyksiköiden perinteiden säilyttämisen merkitystä yhdentymisessä.

Kaartin Jääkärirykmenttiä perustettaessa joukkoyksiköitä ei liitetty toisiinsa. Myöskään niiden perinteitä ei saa asettaa vastakkain. Molemmat ovat yhtä tärkeitä joukko-osastolle ja koko Suomelle.

Kasurinen muistuttaa, että joukko-osastolle piti saada yhtenäinen identiteetti. Siksi sen nimeen tuli saada sekä kaartin että jääkäreiden nimet. Hän piti selvänä, että molemmat nimet esiintyisivät myös joukko-osastokillan nimessä.

Ei aihetta muutoksiin killan toiminnassa

Tuolloinen killan valtuuskunnan jäsen Aimo Arjavalta kertoo, että valtuuskunta kävi ensimmäisen laajan keskustelun organisaatiomuutoksesta vuonna 1993. Tuolloin asiaan ei vielä paneuduttu kovin vakavasti. Arjavalta toimi Uudenmaan Jääkäripataljoonan komentajana vuosina 1976 – 79. Hän muistaa, että 1970-luvulla tehtiin varsin laajoja selvityksiä kahden pataljoonan toimintojen yhdistämisestä. Nämä eivät kuitenkaan silloin johtaneet käytännön toimenpiteisiin.

Valtuuskunnassa käytiin avointa ja suoranaista keskustelua. Siellä oli vahvaa jääkärihenkeä ja osa jäsenistä odotti ”ihan kamalia asioita tapahtuvaksi”. Päällimmäisenä pelkona oli että Uudenmaan Jääkäripataljoona lakkautetaan kokonaan ja sen nimi katoaa. Valtuuskunta keskusteli ajoittain killan roolista muutostilanteessa. Varsinainen keskustelu käynnistyi kuitenkin vasta sitten, kun virallinen tieto rykmentin perustamisesta tuli.

Killan jäsenet saivat Uudenmaan Jääkäri -lehden ja jäsentiedotteiden välityksellä sekä vuosikokouksissa ajankohtaista tietoa rykmentin synnyttämisestä. Pataljoonan silloinen komentaja everstiluutnantti Erkki Nordberg kävi vuosina 1994 ja 1995 killan vuosikokouksissa kertomassa asiasta. Lisäksi pataljoonan edustajat kertoivat hallituksen kokouksissa suunnittelun edistymisestä.

Vuodesta 1994 hallituksessa ollut Kari Kallonen kuuli rykmentin synnyttämissuunnitelmista hallituksen kokouksessa.

Ajattelin silloin, että jos tämä toteutuu, se tarkoittaa killan loppua sellaisena kun se oli toiminut. Ajatus johtui osittain tietämättömydestäni ja osittain minun suoraviivaisesta ajattelutavastani. Jos joukko-osastokillalta lähtee joukko-osasto alta, killan tulevaisuuden suunta on selvästi alaspäin – kyse on vain kulmasta ja nopeudesta.

Kallosen mukaan osa hallituksen jäsenistä näki, että asialla ei ole mitään merkitystä killalle. Hallituksessa olleet evp-useerit epäilivät organisaatiomuutoksen toteutumista. Kallonen uskoo, että todennäköisesti tämän takia hallitus päätti odottaa rauhassa ja katsoa ensin miten hankkeen kanssa käy. Killan tulevaisuudesta ei Kallosen mukaan koskaan syntynyt yksimielistä näkemystä.

Kun lopullinen päätös organisaatiomuutoksesta tuli hallituksen tietoisuuteen, se päätti, että muutos ei aiheuta – ainakaan tällä erää – mitään muutoksia killan toiminnassa. Vuosien 1993 – 1996 hallituksen pöytäkirjoista kuitenkin ilmenee, että asiaa käsiteltiin kokouksissa. Vuoden 1994 toimintakertomuksessa mainittiin, että ”... toimintavuotta sävytti varautuminen tulevaan joukko-osastojen yhdentymiseen.” Vuoden 1995 toimintasuunnitelmassa mainitaan, että ”...toimintaa sävyttää tietoisuus UudJP:n ja KaartP:n yhdistymisestä.” Vuoden 1996 suunnitelmassa hallitus totesi: ”...yhdentymisen ei aiheuta killassa vielä mitään erityisiä toimenpiteitä”.

Kallonen kertoo, että vuoden 1995 toimintasuunnitelmaan kirjattu ”tietoisuus UudJP:n ja KaartP:n yhdistymisestä” ei näkynyt mitenkään killan toiminnassa.

Osa hallituksen jäsenistä oli sitä mieltä, että olisi jo silloin pitänyt ryhtyä toimenpiteisiin. Tein muistaakseni jonkin ehdotuksenkin asiaan liittyen. Päätös kuitenkin oli, että ei tehdä mitään.

Hallituksen näkemys asiaan tiivistyi 8.8.1995 kokouksen pöytäkirjassa. ”Yhdistyminen tapahtuu, mutta kiltä ei hätäile vaan odottaa sotaväen järjestäytyvän ensin.”

Kiltayhteistyön ituja

Kasurinen ehti puolen vuoden valmisteluaikana ottaa huomioon myös rykmentin lähipiirissä toimivat järjestöt. Helmikuussa 1996 killan puheenjohtaja Erik Bussman kertoi hallitukselle, että rykmentin tuleva komentaja on kutsunut killan puheenjohtajan luok-

seen 9.2.1996. Tilaisuuteen osallistui Bussmanin lisäksi valtuuskunnan puheenjohtaja Heikki Anttila.

Anttila kertoo, että tapaamisen aikana Kasurinen kertoi, mitä uutta rykmenttiä perustettaessa käytännössä tapahtuu. Kaartin Pataljoona ja Uudenmaan Jääkäripataljoona jatkavat perustettavan joukko-osaston joukkoyksiköinä. Niiden liput säilyvät ja kumpikin jatkaa perinteidensä vaalimista. Uusi joukko-osasto saa lipun, mihin tulee jotakin molemmista joukkoyksiköistä. Varusmiehiä kutsutaan jatkossa kaartinjääkäreiksi ja kaikki kantavat yhteisen joukko-osaston tunnuksia. Anttilan mukaan Kasurinen kannusti kiltaa ottamaan vahvan roolin joukko-osastokiltana.

Kasurinen esitti meille kysymyksen, tarvitaanko uuden joukko-osaston perinteitä rakentavaa yhteistoimintaa. Keskustelun aikana kävimme myös läpi uuden rykmentin yhteydessä toimivia kiltoja. Kasurinen kertoi myös uudesta joukko-osastolehdestä, Kaartin Jääkäristä. Kasurinen toivoi saavansa ensimmäiseen lehteen kilan esittelyyn.

Toukokuussa 1996 Kasurinen kutsui perustettavan rykmentin yhteistyökumppanit tiedotustilaisuuteen. Rykmentin piirissä toimivien kiltojen yhteistyö käynnistyi varsinaisesti 3.10.1996 kun Kasurinen kutsui kiltojen edustajat vieraakseen. Tilaisuuden esityslistalla oli rykmentin toiminnan esittely, komentajan näkemys kiltojen merkityksestä joukko-osastolle, kiltojen odotukset uudelta joukko-osastolta sekä yhteistyötarpeet ja -muodot. Kasurinen oli

■ Erik Bussman (oik.) ja Leo Oja olivat killan hallituksessa kun kiltojen välinen yhteistyö käynnistyi.

rakentanut jämäkän esityslistan, mikä ei jättänyt mitään arvailujen varaan tapaamisen tavoitteista. Vaikka keskustelu oli tarkoitettu vapaamuotoiseksi, sen selvänä tavoitteena oli kiltojen välisen yhteistyön käynnistäminen.

Tilaisuuteen oli kutsuttu edustajat Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killasta, Kaartin killasta, Urheilujoukkojen ja -koulun killasta, Autojoukkojen Helsingin killasta, Sotilaspoliisikillasta ja Sotilasmusiikkikillasta.

Tilaisuuteen osallistui 14 henkilöä viidestä killasta. Ainoastaan Kaartin killan edustaja ei osallistunut tilaisuuteen. Tapaamisesta tehdyn muistion mukaan kiltojen edustajat olivat tyytyväisiä yhteistyöhön uuden joukko-osaston kanssa. Keskustelu poiki idean ensimmäisestä yhdessä järjestettävästä tapahtumasta. Kasurinen nimesi yhteyshenkilön rykmentin esikunnasta. Kokouksen päätteeksi hän korosti vapaaehtoisen maanpuolustustyön tärkeyttä rykmentille ja lupasi sen tukevan kiltojen toimintaa myös jatkossa.

Kasurinen kutsui seuraavan kokouksen koolle jo 21.10. Kokouksen perimmäisenä tarkoituksena oli käynnistää edellisessä kokouksessa ideoidun yhteisen tapahtuman suunnittelu. Kaartin killan 25-vuotias edustaja Heikki Valkonen esitti kysymyksen, olisiko mitään estettä jos kahden vuoden kuluessa yhdistettäisiin yhdeksi voimakkaaksi killaksi.

Muistaakseni olin ainoa alle 50-vuotias kokouksessa - Kasurinen ehkä seuraavaksi nuorin. Kukaan ei moittinut minua, mutta asenne oli: ”pojalla ei ole realiteeteista hajuakaan”. Autojoukkojen edustaja puolusti itsenäisten kiltojen olemassaoloa perinteillä. Sotilaspoliisikillalla taas oli menossa perustamisen jälkeinen alkuinnostus, eikä heillä ollut tarvetta vanhojen kiltojen tuomille rajoitteille. Uudenmaan Jääkäripataljoonan kiltta oli suurin ja pärjäsi asutuskeskustaistelukoulutuksen tuomalla innostuksella.

Asiasta käydyssä keskustelussa todettiin yhteistoiminnan kehittämisen olevan tervetullutta. Kilttojen yhdistäminen todettiin kuitenkin ongelmalliseksi.

- Heikki Anttila valittiin käynnistämään ensimmäisen yhteisen kiltapahtuman – Isänmaalliset iltamat – suunnittelu.

Kokouksessa käynnistettiin ensimmäisen yhteisen tilaisuuden – Isänmaalliset iltamat – suunnittelu. Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan edustajalle Heikki Anttilalle annettiin tehtäväksi kutsua kiltojen edustajat kokoon ja käynnistää suunnittelu. Tavoitteeksi asetettiin, että killat suunnittelevat ja toteuttavat vähintään neljä yhteistä tilaisuutta vuodelle 1997.

Killan hallitus käsitteli kokouksessaan 21.11.1996 kiltojen yhteistoimintaa. Se tuli siihen tulokseen, että yhteistoimintaa kokeillaan, mutta siinä kannattaa edetä rauhallisesti.

Kasurinen kirjoitti Kaartin Jääkäri -lehden vuoden 1997 ensimmäisessä numerossa kiltayhteistyöhön kannustavat sanat:

Killat keskenään ovat nähneet myös yhteistyölle mahdollisuuksia ja ovat myös suunnittelemassa joidenkin yhteisten tilaisuuksien järjestämistä tänä vuonna. Killat toimivat ensi sijassa omien sidosryhmiensä parissa ja hyväksi mutta samalla ne näyttävät erinomaista esimerkkiä: lokeroituminen, eristäytyminen ja linnoittautuminen vanhoihin aseisiin ei rakenna mitään. Yhteistyö, toimiminen koko joukko-osaston puitteissa ja myönteinen asennoituminen uudistukseen on voimaa ja siten saavutetaan myös hyviä tuloksia.

Kasurinen korostaa, että vaikka hän toimi koollekutsujana ensimmäisissä yhteistoimintakokouksissa, vastuu yhteistoiminnasta oli alusta lähtien killoilla.

Killoille vetovastuu yhteistoiminnasta

Vuoden 1997 alusta lukien killat vastasivat yhteistoimintaryhmän koolle kutsumisesta. Kasurinen osallistui moniin kokouksiin ja osa niistä pidettiin rykmentin esikunnassa.

Ensimmäinen kiltojen yhteistoimintaryhmän kokous oli 9.1.1997. Tilaisuuteen osallistui Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan, Kaartin killan, Autojoukkojen Helsingin killan ja Sotilasmusiikkikillan edustajat. Kokouksessa päätettiin perustaa kolme työryhmää: konserttityöryhmä, omaistenpäivän järjestelytyöryhmä ja vuosipäivä-työryhmä.

Vaikka Kasurinen ei osallistunutkaan päätöksentekoon kiltojen yhteistoimintaa koskevissa asioissa, hänen määrätietoinen ja vapaaehtoistyötä arvostava asenteensa vaikutti yhteistoiminnan käynnistymiseen. Hän toi kokouksissa selkeästi esille rykmentin toiveen kiltojen mahdollisimman laajasta näkyvyydestä rykmentin tärkeissä tilaisuuksissa. Konkreettisena kannustimena oli se, että Santahaminassa tapahtuvan toiminnan lisääntyessä kiltojen avainhenkilöt saisivat kulkuluvat saarelle.

■ ”Yhteistyöryhmän tunnuslauseeksi muodostui ensimmäisen vuoden aikana: Me tuemme kaartin jääkäreitä – me tuemme pääkaupunkiseudun turvallisuutta.”

Yhteistoimintaryhmä ja sen alaiset työryhmät kokoontuivat ahkerasti vuoden 1997 aikana. Kokoukset olivat tärkeä tiedonsaanti ja -jakokanava sekä kiltojen että rykmentin johdolle.

Kiltojen ensimmäiset yhteiset voimannäytteet olivat vuosipäivä 15.8. sekä vala- ja omaistenpäivätilaisuus 22.8. Killat olivat mukana rykmentin vuosipäivänä seppelleenlaskussa, kenttähartaudessa ja lippulinnessa sekä myivät iltajuhlaan illalliskortteja. Illalliskorttien myynnin tuotto – useita tuhansia markkoja – luovutettiin Kaartinjääkäritoimikunnalle varusmiesten vapaa-ajan toiminnan edistämiseksi. Valapäivänä killat järjestivät ohjelmaa Jääkäritalolla ja sen lähiympäristössä sekä toteuttivat reserviläisten toimintanäytöksen.

Yksi vuoden 1997 kohokohdista oli Kaartin muistoja – konsertti. Rykmentin ja Sotilasmusiikkikillan ideoiman konsertin tarkoituksena oli kertoa uuden rykmentin perinteistä musiikin keinoin. Jukka Vuolio Sotilasmusiikkikillasta oli idean isä.

Huomasin että Ossi Runne täytti 70 vuotta keväällä 1997. Hän oli elävä perinne Kaartista. Sain Ossin suostuteltua hankkeeseen ja muodostimme hänen kanssaan työryhmän ja laadimme esityksen ohjelmasta MTV3:lle. Päiviö Pyysalo ajoi ideamme ohjelmistoon. Työryhmä laajeni kun Seppo Hovi tuli mukaan juontajaksi.

Televisionauhoitus tapahtui Santahaminan sotilaskodissa 11.11.1997. Esiintyjinä olivat Päämajan soittokunta ja Kaartin Seitsikko sekä Marjatta Airas ja Henrik Lamberg. Ohjelma esitettiin MTV 3:lla 27.12.1997.

Onnistuneen Kaartin muistoja -konsertin myötä syntyi ajatus hyväntekeväisyystapahtuman järjestämisestä. Kaartinjäkäritöimikunnan varusmiehet antoivat tilaisuudelle nimeksi Vekosetti. Tapahtuman tarkoituksena oli maanpuolustushengen kohottami-

■ Vekosetti tarjosi elämyksiä myös äideille ja lapsille.

nen ja varojen keruu varusmiesten vapaa-ajan viettoon. Tilaisuus toteutettiin 20.9.1998 Taivallahden kasarmialueella. Tilaisuudessa esiintyivät mm. Kaartin Soittokunta, ja Päämajan Soittokunta. Ohjelmassa oli lisäksi Pasi-ajelua, reserviläisten taistelunäytös, sotilas-pukukavalkadi, kenttälounas soppatykistä ja arpajaiset. Tilaisuuden juonsi Seppo Hovi.

Syksyllä 1997 killan puheenjohtaja Erik Bussman lähestyi rykmentin piirissä toimivia kiltoja kirjeellä, jossa hän kannusti kiltoja virallistamaan vuotta aikaisemmin käynnistetyn yhteistoiminnan. Tiiviimmän ja virallisemmän yhteistyön etuina killoille oli Bussmanin mukaan suora yhteydenpitokanava rykmenttiin ja sen komentajaan. Toisaalta rykmentti saisi yhden kanavan kautta tavoitettua kaikki sille tärkeät yhteistyötahot.

Autojoukkojen Helsingin killan entinen puheenjohtaja Leo R. Laine kokee, että yhteistoiminnan käynnistymisellä oli ratkaiseva merkitys heidän kiltansa jatkuvuudelle.

Yhteistyö kiltojen välillä oli alusta lähtien kitkatonta ja tuloksellista. Etuna oli taattu, monipuolinen toiminnan jatkuvuus ja elävä yhteys varuskuntaan. Tiiviimpi yhteistyö mahdollisti yhteisten tilaisuuksien järjestämisen ja loi eri kiltojen jäsenille luontevan mahdollisuuden tavata toisiaan.

Vuoden 1998 ensimmäisessä yhteistyöryhmän kokouksessa Kasurinen totesi olevansa hyvin tyytyväinen kiltojen yhteistyönä järjestämiin tilaisuuksiin. Killat sopivat järjestävänsä vuoden 1998 aikana yhdessä ainakin omaistenpäivän tilaisuuden, hyväntekeväisyyskonsertin, reserviläisten taistelunäytöksen sekä useita esitelmätilaisuuksia. Edellisen vuoden tapaan killat päättivät osallistua rykmentin vuosipäivän juhlallisuuksiin. Tässä kokouksessa Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan uusi puheenjohtaja Heikki Alanaatu kertoi ensimmäisen kerran muille killoille suunnitelmista muuttaa killan nimi Kaartin Jääkärirykmentin Killaksi ja avata jäsenyys myös yhteisöille. Alanaatu kertoi myös uuden yhteistyötoimikunnan perustamisesta osaksi killan organisaatiota.

Sääntömuutoksen valmistelu

Vaikka hallitusta oli alusta lähtien pidetty hyvin tietoisena rykmentin perustamisesta, varsinainen keskustelu muutosten vaikutuksista kiltaan käynnistyi vasta 1997. Vuonna 1996 se käsitteli asiaa lyhyesti neljässä kokouksessa. Keskustelu koski lähinnä alkanutta kiltayhteistyötä ja muutosten vaikutuksia muun muassa Uudenmaan Jääkäri-lehteen ja Jääkäritalon käyttöön. Sääntömuutoksesta päätettiin keväällä 1998, mutta vielä syksyllä 1997 hallitus ei ollut varma siitä, oliko jäsenistö valmis muutokseen. Päätöksentekoon kannusti rykmentin komentajan syyskokouksessa 1997 esittämä toive Kaartin Jääkärirykmentin killan perustamisesta.

Jarmo Merinen oli työskennellyt pitkään Maanpuolustuskiltojen liiton toiminnanjohtajana ja hän oli hyvin perehtynyt yhdistyslakiin ja järjestöjen organisaatioihin.

Killan hallitus oli hyvin tietoinen valmisteilla olevista muutoksista. Kun sitten virallinen päätös rykmentin perustamisesta tuli, piti hallituksen päättää, miten se uuteen tilanteeseen suhtautuu. Osa vanhemmista jäsenistä ja eräät veteraanit pitivät muutoksia vaikeina. Nuoremmille jäsenille muutos ei ollut ongelma.

Kari Kallonen esitti hallitukselle 22.5.1997, että se muodostaisi työryhmän valmistelemaan vaihtoehtoja killan toiminnan kehittämiseksi. Esityksen taustalla oli tarve Kaartin Jääkärirykmentin joukko-osastokillan perustamiselle. Perusteissaan Kallonen nosti esille muun muassa

■ Killan perustajajäsenen ja pitkäaikaisen hallituksen ja valtuuskunnan jäsenen Jarmo Merisen rooli sääntömuutoksen valmistelussa oli merkittävä.

rykmentin perinteiden vaalimisen ja kiltojen yhteydenpidon kannavoinnin rykmenttiin. Esityksessään Kallonen käytti joukko-osastokillasta ennakoivasti nimeä Kaartin Jääkärirykmentin Kilta. Hallitus nimitti toimikuntaan Kari Kallosen, Sven Ikäheimosen, Heikki Alanaatun ja Heikki Anttilan.

Kallonen haastatteli toukokuun 1997 aikana rykmentin ja killan avainhenkilöitä. Hallitus koki, että killoilla on tarve yhdistyä tai luoda yksi vahva kilta. Kasurinen piti yhtä kilttaa – Kaartin Jääkärirykmentin Kilttaa – parhaana ratkaisuna. Lähtökohtana oli henkilöjäsenyydelle rakennettu kilta. Uudenmaan Jääkäripataljoonan komentaja evl Pauli Lähde koki oman killan nimen muuttamisen ongelmalliseksi. Hän epäili myös veteraanien vastustavan muutosta.

Ryhmä esitti hallitukselle 10.6. kolme vaihtoehtoista mallia. Ensimmäisenä vaihtoehtona oli, että kilta ei tee mitään muutoksia. Tämä olisi helppo toteuttaa, mutta sen huonona puolena on se, että joku muu perustaa uuden joukko-osastokillan ja UudJP:n kilta näivettyy hiljalleen. Toisena vaihtoehtona ryhmä esitti kiltojen liittoa, johon kaikki Kaartin Jääkärirykmenttiä lähellä toimivat killat voivat liittyä. Malli olisi helppo toteuttaa ja kaikkien kiltojen itsenäisyys säilyisi. Huonona puolena pidettiin byrokratian ja toiminnan kankeuden lisääntymistä. Tämä malli antaisi myös mahdollisuuden uuden joukko-osastokillan perustamiselle.

Kolmantena mallina ryhmä esitti sääntömuutosta, jonka myötä Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan nimi muutetaan Kaartin Jääkärirykmentin Killaksi ja se avaisi mahdollisuuden yhteisöjäsenyydelle. Tämän mallin haasteena nähtiin jäsenistön vastustus, hallinnolliset muutokset ja neuvottelujen käynnistämisen muiden kiltojen kanssa. Hyvinä puolina mallissa nähtiin ennen kaikkea se, että se vastaisi rykmentin tarpeeseen joukko-osastokillasta. Lisäksi se selkiyttäisi kiltojen välisiä rooleja, säilyttäisi kiltojen itsenäisyyden ja tarjoaisi kaikille mahdollisuuden tasapuoliseen yhteydenpitoon rykmentin suuntaan.

Hallitus päätyi kolmanteen vaihtoehtoon. Se nimesi esityksen pohjalta kaksi projektiryhmää valmistelemaan nimi- ja sääntömuu-

tosesitystä syyskokoukseen. Merisen johdolla valmisteltiin seuraavaan kokoukseen sääntömuutosta sekä Kalloksen johdolla nimenmuutosta ja muuta toimintaa.

Kallonen esitti 7.8.1997 hallituksen kokouksessa, että Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta ry:n nimi muutetaan Kaartin Jääkärirykmentin Kilta r.y:ksi. Lisäksi säännöt, toiminta-ajatus ja organisaatio muutetaan vastaamaan uusia tarpeita. Merinen esitteli hallitukselle sääntömuutosehdotuksen.

Hallitus päätti, että sääntötoimikunta jatkaa sääntömuutoksen kehittämisestä tehdyn esityksen pohjalta. Nimenmuutosta ei kuitenkaan vietäisi syyskokouksen päätettäväksi. Hallituksen tavoitteena vielä tässä vaiheessa oli viedä sääntömuutos muilta osin syyskokoukseen.

Kallosten mielestä oli viisasta eriyttää nimenmuutos ja muut sääntömuutokset toisistaan ja valmistella niitä erikseen. Hallitus ja jäsenistö eivät nähneet yhteisjäsenyyttä uhkana killan toiminnalle. Nimenmuutos sen sijaan oli erittäin vaikea monille Uudenmaan Jääkäripataljoonan perinteitä vaaliville jääkäreille.

Merinen muistelee, että syksyllä 1997 tuntui siltä, että muutosprosessi tuli liian äkkiä monille. Hallituksen parissa oli pelkoa, että valmistellusta sääntömuutoksesta ei tulisikaan mitään.

Sääntömuutoksessa keskeistä oli killan nimen muuttaminen Uudenmaan Jääkäripataljoonan killasta Kaartin Jääkärirykmentin Killaksi sekä jäsenyyden avaaminen yhteisöille. Muutokset olivat toisaalta pieniä, toisaalta killan toiminnalle hyvin merkityksellisiä. Nimenmuutos johtaisi tilanteeseen, missä joukko-osastokilta kantaa oman joukko-osastonsa nimeä. Yhteisöjäsenyys puolestaan antaisi mahdollisuuden virallistaa vuotta aikaisemmin käynnistynyt menestykseäs yhteistyö rykmenttiä tukevien kiltojen välillä.

Yhteisöjäsenyyden ja sitä kautta jäsenyhdistysten hallituspaikkojen sekä nimenmuutoksen lisäksi Merinen pitää merkittävänä osana sääntömuutosta uusien sääntöjen ensimmäisessä pykälässä olevaa lausetta ”Kilta jatkaa UudJP:n killan toimintaa”.

Sillä sidottiin vanhoja Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan jäseniä siihen, että ei heitä heitetä ulos. Myöskään sitä toimintaa, mitä killalla aikanaan oli, lopeteta. Yhä pidetään kiinni siitä, että he ovat uudenmaan jääkäreitä.

Kun syyskokous lähestyi, hallitus päätti, että valmista sääntöehdotusta ei viedä kokoukseen. Asiaa kuitenkin käsiteltiin kokouksen jälkeen pidetyssä paneelikeskustelussa.

Puheenjohtaja Erik Bussman kiteytti ajatuksensa keskustelusta vuoden 1997 viimeisessä Uudenmaan Jääkäri -lehdessä seuraavasti:

Kuunneltuani alustajien sekä kiltaveljien ja -sisarten ajatuksia, vahvistui oma näkemykseni siitä, että Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta on nykyisistä rykmentin piirissä toimivista killoista se kilta, joka on kyllin vahva vaalimaan omia perinteitään ja ottamaan vastuulleen Kaartin Jääkärirykmentin perinteet. Tämä avaa killallemme aivan uudenlaisen kehitysuran tulevaisuuteen, mutta se vaatii samalla meiltä rohkeutta muuttaa kiltamme nimeä.

Jäsenistö oli saanut lehdestä ja jäsentilaisuuksissa tietoa suunnitelluista muutoksista. Hallitus teki useita tiedotteita ja artikkeleita, jotta killan jäsenet saisivat kaiken olennaisen tiedon suunnitelluista muutoksista ja niiden vaikutuksista. Lisäksi vuoden 1997 lopussa toteutettiin sääntömuutosta koskeva jäsentutkimus.

Tutkimuslomakkeen saatteessa hallitus perusteli nimenmuutoksen tarpeellisuutta. Viestin ytimenä oli se, että Uudenmaan Jääkäripataljoona on nyt vain joukkoyksikkö Kaartin Jääkärirykmentissä. Uudenmaan jääkäreistä tuli Kaartin jääkäreitä. Miksi ei kiltalaisistakin. Noin 600 jäsenestä vastauksen lähetti 300. Jäsenistön mielipide oli hyvin selkeä. Vastanneista 70 % oli nimenmuutoksen kannalla. Järjestöjäsenyyttä kannatti 10 % ja 20 % ei halunnut mitään muutoksia.

Nimenmuutos herätti vastarintaa

Hallitus ennakoi nimenmuutosesityksestä tulevan ongelmia. Merisen mukaan Killassa oli selvä oppositio. Osa veteraaneista ja pataljoonassa palvelleista miehistä oli muutosta vastaan. He tunsivat voimakkaasti olevansa uudenmaanjääkäreitä, eivätkä halunneet killan nimeä muutettavan. Valtaosa veteraaneista oli kuitenkin muutoksen kannalla.

Muutosvastarinta oli puhtaasti tunnekysymys. Oli totuttu nimeen ja se oli sisäistetty. Kaikki olivat palvelleet joko kantahenkilökuntana tai varusmiehinä pataljoonassa ja heille oli koulutettu, että he ovat uudenmaanjääkäreitä.

Aimo Arjavallan, entisen Uudenmaan Jääkäripataljoonan komentajan, mielestä joukko-osastokillan tulee kantaa oman joukko-osastonsa nimeä. Kilta oli juurtunut Santahaminaan ja sillä oli resursien ja toiminnan aktiivisuuden puolesta parhaat edellytykset ottaa rooli Kaartin Jääkärirykmentin joukko-osastokiltana.

Arjalvalta oli killan hallituksen jäsen kun sääntömuutosta valmisteltiin. Ennen muutostyön käynnistämistä hallitus keskusteli

siitä, onko jäsenistö valmis nimen muuttamiseen. Hallitus pohti erityisesti killan jääkärihenkisimmän siiven suhtautumista.

Hallitus vetosi nimikysymyksessä siihen, että killan pitää nähdä uusi kehitys. Puolustusvoimat kehittyi, joten kiltakaan ei voi jä-mähtää paikalleen. Kyllä hallituksessa nähtiin muutoksen tarve. Olimme melko lailla yksimielisiä vaikka toki siellä oli hyvinkin voimakkaita eriäviä mielipiteitä. Merisen ja Kalloksen mielipiteet olivat avainasemassa. He toimivat silloin Maanpuolustuskiltojen liitossa ja heitä kuunneltiin.

Myös Kallonen muistaa, että hallituksen sääntökeskustelu pyöri ennen kaikkea nimenmuutoksen ympärillä. Hallitus pohti jopa sellaisia nimiä, missä ei olisi lainkaan joukko-osaston nimeä.

Mielestäni oli itsestään selvää, että jos nimi muutetaan, se muutetaan rykmentin nimen mukaiseksi. Oli myös sellaista henkeä, että on aivan sama minkälaiseksi nimi muutetaan, jos se täytyy muuttaa. Vaikka molemmat joukkoyksiköt ja killat ovat nyt nimessä mainittuna, on järjestys kuitenkin se, että Kaarti on ensin. Kaartilyhennettä käytetään myös puhekielessä sellaisenaan. Uskon, että tämä tekee vieläkin monelle UudJP:läiselle kipeätä.

Nimikeskustelussa oli Merisen mukaan samanlaisia elementtejä kun 40 vuotta aikaisemmin Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilttaa perustettaessa. Silloin keskusteltiin siitä, tuleeko perustettavan

killan nimeksi JP2:n kilta vai Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta. Tämä kokemus antoi Meriselle vahvan perusteen siitä miksi hän kannatti nimenmuutosta.

■ Aimo Arjavallan mielestä joukko-osastokillan tulee kantaa oman joukko-osastonsa nimeä.

■ Uudenmaan Jääkäripataljoonan killan lippu juhlisti killan tilaisuuksia.

Kun killan perustavassa kokouksessa 4.8.1963 kävimme nimekeskustelua, lähes kaikki olivat JP2:n miehiä. He ehdottivat nimeksi JP2:n kiltaa. Pataljoonan komentaja huomautti siitä, että jos me valitsimme nimeksi Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kiltta, me pystymme toimimaan sillä tulevaisuudessakin. Pitää katsoa tulevaisuuteen ja nuoriin, joista tulee uudenmaanjääkäreitä.

Kun sitten kävimme sääntömuutoksen yhteydessä tätä keskustelua mieleeni tuli, että piru vieköön, ne vanhat veteraanit tekivät viisaan päätöksen. Samanlainen päätös pitää tehdä nytkin. Tämä on tausta omalle päätök-

selleni. Me katsomme tulevaisuuteen, nuoriin tuleviin kaartinjääkäreihin ja annamme heille mahdollisuuden toimia omassa killassaan, siinä joukko-osastokillassa, johon heidät on kasvatettu.

Yhteistyön virallistamiselle oli erilaisia vaihtoehtoja

Arjavallan mukaan hallitus halusi sääntömuutoksen myötä tehdä killasta eräänlaisen kattojärjestön. Näin rykmentin komentajan toive yhdestä koordinoivasta kiltayhteistyökumppanista toteutuisi. Hallitus näki, että joukko-osastokilta tulisi rakentaa Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan ja Kaartin killan muodostamalle pohjalle. Kilttojen edustajat puhuivat myös kilttojen yhdistymisestä. Jos tämä toteutuisi, pidettiin selvänä, että kiltaan tulisi perustaa molempien joukkoyksiköiden perinneaostot.

Olisi ollut luonnollista, että olisi perustettu kokonaan uusi kilta ja molempien kiltojen jäsenet olisivat liittyneet siihen. Hallituksessa pelättiin, miten jäsenistö tällaiseen esitykseen suhtautuisi. Myös Kaartin killan jäsenet olivat muistaakseni epäileväisiä tällaisen ratkaisun suhteen. Tämähän olisi tarkoittanut sitä, että killat olisi lakkautettu ja perustettu uusi kilta.

Myös Merisen mielestä olisi ollut ihan luontevaa, jos killat olisivat yhdistyneet ja joukko-osastopohjaiset perinnejaokset olisivat hoitaneet perinteitä. Perinteet olisivat säilyneet suunnitelluissa perinnejaoksissa. Merinen arvelee, että Kaartin kilta epäili, että heillä ei löytyisi omaa identiteettiä KaartJR killassa. Hän arvelee, että taustalla saattoi olla myös joitain henkilökysymyksiä.

Kallinen oli rykmenttiä perustettaessa sitä mieltä, että Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta olisi tullut lopettaa ja perustaa kokonaan uusi joukko-osastokilta. Hän kokee, että kilta sai sääntömuutoksessa uudet vaatteet, mutta vanhat tavat jäivät.

Kaartin Kilta ei tuolloin kokenut Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kiltaa omakseen. Nimenvaihdos ei muuttanut mitään. Kiltaa leimasi ennen vahva jääkärihenki. Tunnuksena oli ”yläketju kireänä”. Perinteiset jääkärimiehet jaksoivat aina muistuttaa, että jääkärit ovat ovelia ja tekevät kaikkea ovelaa. Kuka sellaisten kanssa haluaa toimia? Uskon, että kyse oli ennen kaikkea arvovallasta. Kaartin killan identiteetti olisi kadonnut kokonaan ja jääkärit olisivat jyränneet heidät.

Kallinen tiedosti, että killoilla oli erilaiset tehtävät, vahva identiteetti ja omat perinteet. Hän ei nähnyt perinteissä mitään ristiriitaa eikä riskiä siitä, että toisen perinteet hautautuisivat toisen alle.

Kiltalaiset eivät ottaneet tätä riittävästi huomioon. Olisi pitänyt katsoa, että Kaartin kilta lähtee tasavertaisena mukaan alusta lähtien. Edelleenkin Kaartin kilta elää omaa elämäänsä ja tekee yhteistyötä sen verran kun on pakko. Luulin silloin – ja luulen vieläkin – että kun otettiin kiltoja jäseneksi, se on tarkoituksellinen välivaihe, josta hypätään integrointiin. Siitä on kuitenkin tullut pysyvä ilmiö.

Kallonen arvelee, että Kaartin Kilta pelkäsi Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan suuruutta. Killassa oli tuolloin kuusinkertainen määrä henkilöjäseniä Kaartin Kiltaan verrattuna. Kallonen myöntää, että yhteistyötä suunniteltaessa Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan edustajien diplomaattiset kyvyt jättivät hieman toivomisen varaa.

Minäkin esitin siinä vaiheessa liian pitkälle vietyjä erilaisia toimintamalleja. Vaikka itse uskoin siihen, että tulee perustaa kokonaan uusi joukko-osastokilta, toisena mallina esitin, että molemmat joukko-osastokillat jäävät elämään ja perustetaan niille kattojärjestö. Kun oikein pitkälle tällaisia suunnittelee, sellaiset jotka ovat vähän epätietoisia asiasta, luulevat että on jo menty sopimaan jotakin.

Arjavaltaakin myöntää, että keskusteluja ei käyty täysin tasa-arvoiselta pohjalta. Hän muistelee, että hallitus keskusteli jopa Kaartin killan sulauttamisesta Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kiltaan.

On mahdollista, että Kaartin killan haluttomuus lähteä tiiviimpään yhteistyöhön heti alkuvaiheessa johtui siitä, että keskusteluissa tuotiin niin voimakkaasti esille oman killan erinomaisuutta ja samalla puhuttiin vähättelevästi Kaartin Killasta. Kaartin kilta vastasi vähättelyyn sillä, että ”me olemme vielä vanhempi kilta, joten yhdistyminen ei tule kysymykseenkään”.

Hallitus keskusteli myös kiltojen erilaisesta taloudellisesta tilanteesta ja tämä aiheutti epäluuloja mahdollista yhdistymistä kohtaan.

Jäsenet päättivät sääntömuutoksesta keväällä 1998

Vaikka sääntömuutos käsitti nimenmuutoksen lisäksi myös yhteisöjäsenyyden avaamisen ja organisaatiomuutoksen, muutosta kuvattiin vuosikokouksen alla edelleen ensisijaisesti nimenmuutoksena. Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan jäsenet hyväksyivät kuitenkin

kin sääntömuutoksen silloisten sääntöjen mukaisesti kahdessa peräkkäisessä yhdistyksen kokouksessa 14.3. ja 18.4.1998.

Hallitus lähetti jäsenille kirjeen ennen jälkimmäistä kokousta. Kirjeessä se tiivistä nimenmuutoksen merkityksen seuraavasti:

Nimenmuutos ei ollut vain symbolinen vaan se toi myös merkittävän rakennemuutoksen kiltamme. Tärkeä muutos on se, että kiltamme on nyt vastuussa koko rykmentin perinteistä ja niiden vaalimisesta. Vaikka rykmentti koostuu kahdesta vanhasta joukko-osastosta, tuottaa se myös omia kunniakkaita perinteitään, joista huolehtiminen on nyt turvattu. Lisäksi rykmentti tuottaa varusmiehiä, jotka ovat kaartinjääkäreita ja jotka voivat nyt tuntea löytäneensä kiltakodin.

Vielä kokouspäivänäkin nimenmuutos herätti jäsenissä suuria intohimoja. Erityisesti joillain vanhemmilla jäsenillä oli voimakkaita mielipiteitä asiassa. Arjavallan mukaan jotkut jäsenet yrittivät vielä tuolloin manipuloida jäsenistöä vastustamaan sääntömuutosta.

Kallonen kertoo, että kevätkokouksen tauon aikana eräs kiltalainen puhui, että ”he” tulevat kaatamaan sääntömuutosesityksen.

Kuulin tämän ja menin puhumaan hänelle, jotta asia ei menisi mönkään. Sain mielestäni henkilön ymmärtämään, että kyse on siitä, että yhdistyksen on kehityttävä ja että kilta häviää, eivätkä uudet varusmiehet osaa liittyä vanhaan kiltaan. Joku kuitenkin perustaa joukko-osastokillan ja rykmentti tukee tätä kiltaa.

Kaatamisella uhannut henkilö ei kokouksessa vastustanut esitystä. Kokouksen jälkeen hän kuitenkin soitti Kalloselle ja kertoi ettei ole kuitenkaan tyytyväinen tehtyyn päätökseen.

Kokouksen puheenjohtaja Heikki Anttila alusti sääntömuutoksen huolellisesti kokouksen alussa. Kun keskustelu päättyi, eriäviä mielipiteitä esittäneet henkilötkin olivat kääntyneet sääntömuutoksen kannalle. Kaikki saivat lausua mielipiteensä ja sen jälkeen jäsenet tekivät yhdessä päätöksen. Äänestystä ei tarvittu. Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killasta tuli Kaartin Jääkärirykmentin Kilta.

■ Heikki Anttila (vas.) toimi sääntömuutoksen tehneen kokouksen puheenjohtajana. Sihteerinä oli Petri Käyhkö.

Joitakin yksittäisiä jäseniä erosi tai jäi muuten toiminnasta pois sääntömuutoksen jälkeen. Jotkut veteraanit ilmoittivat hallitukselle ennen killan 40-vuotisjuhlia vuonna 2003, että veteraanit eivät osallistuisi juhlaan. Tämä oli vastalause epämieluisalle nimenmuutokselle. Osa jäsenistä koki, että muutoksessa ei ollut kyse vain sääntömuutoksesta. He kokivat, että Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta oli lakkautettu kokonaan. Hallitus saikin palautetta siitä, ”ettei vuonna 1998 perustettu kilta voinut viettää 40-vuotisjuhliiaan vuonna 2003”. Kun juhla-aamu koitti, paikalle tuli kuitenkin useita kymmeniä veteraaneja seuralaisineen.

Iltajuhlan aikana veteraani ja killan perustajajäsen Aarne Kulmala piti spontaanin kiitospuheen tilaisuuden järjestäjille. ”Kyl mä olen niin kymmenissä juhlissa ollut elämäni aikana, mutta en vielä kyllä näin mukavissa.” Kulmalan sanat varmasti kiteyttivät kaikkien juhliin osallistuneiden tunnelmat. Nämä sanat voidaan tulikita myös niin, että vaikeaksi koettu muutos on mennyttä aikaa ja että jäsenet olivat entistä tyytyväisempiä killan toimintaan.

Kari Kasurinen on tyytyväinen, että kilta elää ja voi hyvin. Hän haluaa edelleen muistuttaa, että kaikki perinteet ovat Kaartin Jääkäriyrykmentin perinteitä. Vuonna 2006 Kaartin Jääkäri -lehden artikkelissa hän kiteyttää tehdyt muutokset seuraavasti:

Rykmentti sai vaalittavakseen kaartin ja jääkäreiden perinteet. Uusi joukko-osasto tarvitsi tätä tehtävää varten ja toimintansa tueksi killan. Nyt rykmentin kilta ja sen jäsenkillat toimivat saman katon alla Jääkäritalolla ja kaikki arvokkaat perinteet on koottu yksiin kansiin, yhteiseen kirjaan.

Kasurinen haluaa kiittää niitä, jotka veivät nimenmuutoksen läpi:

Tunnen mielihyvää siitä, että killoilla oli valmius muutokseen. Ymmärrän, että 40 vuotta käytössä olleesta nimestä oli vaikea luopua. Uudelle joukko-osastolle piti saada yhtenäinen identiteetti. Siksi joukko-osaston nimeen tuli saada sekä kaartin että jääkäreiden nimet. Myös joukko-osastokillan nimessä tuli esiintyä molemmat nimet.

Merinen pitää tehtyä sääntömuutosta oikeana. Hänen muistuttaa, että jos kilta haluaa katsoa tulevaisuuteen, sen tulee kyetä muutokseen. Yksinomaan perinteillä ei luoda tulevaisuutta.

Sääntömuutoksen jälkeen tapahtunut toiminnan laajentuminen oli merkittävä muutos. Jäsenyhdistykset toivat kiltaan omat toimintatapansa. Tämä toi sellaista lisäväriä, uutta ilmettä ja näkökantoja toimintaan, mitä Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killalla ei ollut.

Sääntömuutoksen jälkeen Merinen otti Tuusulantielä liftaavan varusmiehen kyytiinsä. Varusmies kertoi palvelevansa Kaartin Jääkärirykmentissä Uudenmaan Jääkäripataljoonassa. Hän sanoi: ”Minä olen kaartinjääkäri”.

Silloin ajattelin ”Siinä se!” Taas on kasvatettu yksi varusmies omaan joukko-osastohenkeen. Nämä varusmiehet omaksuvat kaartinjääkäri-identiteetin riippumatta siitä, kummassa joukkoyksikössä palvelevat. Kaikki he ovat kaartinjääkäreitä, jotka vaalivat uuden joukko-osaston perinteitä.

■ Kaartin killan entinen puheenjohtaja Lasse Ravanti kertoo että, Kaartin killalla oli rykmentin perustamisen aikaan hyvät tilat Taivallahden kasarmialueella, lähellä Kaartin Pataljoonaa. Siksi kilta ei alun perin ollut kovin innostunut yhteistoiminnan tiivistämisestä Santahaminassa.

Kaartin killan hallitus oli toki tuolloin täysin selvillä siitä, että ei ole mitään järkeä, että saman joukko-osaston sisällä toimii kaksi kiltaa. Kyllä iso kilta oli syytä saada aikaiseksi.

Kun Kaartin Kilta liittyi Kaartin Jääkäri-rykmentin Kiltaan vuonna 1999 ja sai paikan hallituksessa, yhteistyö käynnistyi hyvin. Kaartin killalla on siitä lähtien ollut edustaja hallituksessa ja se on osallistunut kaikkeen toimintaan yhdessä muiden kiltojen kanssa. Ainoastaan perinteissä Ravanti kokee olevan joitakin hankauskohtia, mistä ei ole koskaan kunnolla keskusteltu.

Kaartin Killan uusi perinnetila valmistui syksyllä 2000 ja kilta muutti Santahaminaan. Sen myötä yhteistyö Kaartin Jääkäri-rykmentin Killan kanssa tiivistyi. Killat kävivät keskustelua myös kiltujen yhdistämisestä. Ravanti kertoo, että rykmentin kilta antoi sellaisen kuvan, että he ovat parempia kuin muut. Hän koki, että ei ole itsestään selvää, että Kaartin kilta hyväksyttäisiin kumppaniksi vaan asiaan liittyy ehtoja. Tämä käsitys hidasti kiltujen yhteistyön käynnistymistä.

Ilmoitimme, että Kaartin Kilta tulee hyvin toimeen itsenäisenä. Heikki Alanaatu

sanoi tuolloin, että mikäli killat yhdistyvät, Kaartin Jääkäri-rykmentin Kilta voi ottaa hoitaaksensa Kaartin Killan velvoitteet, mukaan lukien sen saunan. Kaartin killan hallitus piti tätä kynnyskysymyksenä yhdistymiselle ja päätös pysyä omillaan vahvistui entistään.

Ravantin mukaan joillakin rykmentin killan edustajilla oli tuolloin puutetta diplomaattisesta neuvottelukyvystä. Ongelmatilanteet henkilöityivät tosin vain pariin hallituksen jäseneseen, ei koko hallitukseen. Ravanti koki, että heidät asetettiin tapahtuneen tosiasian eteen.

Ja suomalaiselle ei käy pakko. Meidän odotettiin antautuvan ehtoitta.

Ravanti näkee paljon etuja siitä, että killat toimivat yhdessä. Yhteinen tila, suora keskusteluyhteys rykmenttiin sekä sijainti lähellä omaa pataljoonaa helpottavat toimintaa. Ravanti kiittelee erityisesti Arja-valtaa ja Loukkolaa heidän toiminnastaan killan puheenjohtajana. Heidän aikanaan yhteistyö on kehittynyt hyvään suuntaan.

Yhteistoiminta on asettunut uomiinsa. Ylenpalttisista juhlallisuuksista on nyt siirrytty arkipäivän realismiin.

4

Lippu ja ulkoiset tunnukset yhtenäistävät kiltaa

Lippu ja muut ulkoiset tunnukset ovat järjestöille tärkeitä yhtenäistäviä tekijöitä. Kun kilta vaihtoi nimensä, hallitus ryhtyi heti suunnittelemaan killalle uutta tunnusta. Samalla se käynnisti uuden lipun suunnittelun.

Killalla oli ennen sääntömuutosta palkitsemisvälineinä ansiomerkki, Jääkärin katse -taulu, standaari ja pienoislippu. Ensimmäisenä vuonna nimenmuutoksen jälkeen (1999) kilta käytti vielä vanhoja palkitsemisvälineitä. Ensimmäiset uudet palkitsemisvälineet otettiin käyttöön syksyllä 1999.

Killan perustajajäsen everstiluutnantti evp Ilppo Voutilainen suunnitteli killalle logon ja siihen uuden sinivalkoisen värimaailman. Voutilainen teki hallitukselle 15.7.1998 esityksen killan tunnukseksi, ansiomerkiksi, ristiksi, viiriksi ja lipuksi.

Kari Kallonen kertoo, että vaikka kilta sai uuden uljaan ulkoasun, jääkärinvihreä väri kummitteli vielä jonkin aikaa killan painotuotteissa.

Kun Sven Ikäheimonen ja Heikki Alanaatu tilasivat ensimmäiset uudella logolla varustetut kirjekuoret, painatuksen väri ei vastannut sovittua sinistä. Meille muille hallituksessa tuli yllätyksenä tuli, että logo oli painettu vihreänä. Kun

kysyin Ikäheimoselta, mitä ihmettä tässä on tapahtunut, hän vastasi ”Hi-hi-hih – sain vielä tämän tehtyä”.

Kun Jaakko Karlsson valittiin killan hallitukseen 2003 ja ryhtyi isännöimään killan toimistoa, hän kiinnitti heti huomiota jääkäriin-vihreisiin kirjekuoriin ja kirjepapereihin. Karlssonin aktiivisuuden myötä jääkäriinvihreä sai vihdoon väistyä ja killan toimistopaperit painettiin jatkossa sinisellä.

Uusi logo ja sininen väri toistuvat monissa killan painotuotteissa. Logo näkyy esimerkiksi esitteissä, mainoksissa ja muissa painotuotteissa. Kilta suunnitteli vuonna 1999 myös omaa barettia ja tunnuksesta tehtyä barettimerkkiä. Näitä ei kuitenkaan koskaan toteutettu.

Vuoden 1999 alussa killan hallitus keskusteli lyhyesti myös killan oman kunniamarssin nimeämisestä. Sotilasmusiikkikiltaa pyydettiin tekemään esitys marssista. Ajatus killan kunniamarssista tuntui kuitenkin monista vieraalta eikä asiaan ei enää palattu hallituksen kokouksissa.

Lipun naulaus

Kaartin Jääkärirykmentin Killan lippu naulattiin 2.10.1999. Uusi lippu oli merkki siitä, että UudJP:n killasta oli kasvanut uuden joukko-osaston, Kaartin Jääkärirykmentin oma joukko-osastokilta.

Matti Malmivaara, Roihuvuoren seurakunnan kirkkoherra, siunasi lipun Santahaminan sotilaskodissa järjestetyssä tilaisuudessa. Siunauspuheessaan hän tiivisti lipun merkityksen killalle seuraavasti:

Kautta aikojen joukot ovat kokoontuneet lipun ympärille. Lippu on kohotettu kaiken yläpuolelle viestittämään siitä, mihin joukkoon, kansaan tai yhteisöön sen kantaja kuuluu. Se antaa myös suunnan, mihin kuljetaan. Se kulkee edellä yhteisenä tunnusmerkkinä. Sillä on voimakkaasti yhdistävä, turvallisuutta luova ja rohkaiseva merkitys.

Kaartin Jääkäriyrykmentin Kilta on saanut uuden lipun. Olemme osaltamme konkreettisella tavalla, lipun naulaamisen kautta liittäneet tähän lippuun sen, mikä meille on arvokasta. Me tiedämme, että huolimatta siitä, että tämän lipun kantajat edustavat toisaalta nuoren ja eteenpäin pyrkivän joukko-osaston määrätietoisia tavoitteita ja suuntaavat ajatuksensa tulevaan, he myös katsovat taaksepäin tämän joukko-osaston pitkään ja kunniakkaaseen historiaan.

Tämä lippu on vapaan Suomen tunnus, joka viitoittaa tietä tuleville sukupolville ja toivomme, että se kokoaa ympärilleen yhä uusia innokkaita miehiä ja naisia, jotka pitävät yllä tätä jo pitkään tehtyä työtä joukko-osaston perinteiden säilyttämiseksi. Menneiden sukupolvien kunnioituksen ja työn arvostukselle voidaan rakentaa turvattua huomista. Tämä lippu on lupaus tämän työn jatkumisesta.

Lipun naulaajina oli Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan perustajajäseniä, pitkän linjan kiltalaisia, rykmentin ja sen molempien joukkoyksiköiden edustajat sekä kaikkien uusien yhteisöjäsenten ja muiden tärkeiden yhteistyökumppanien edustajat. Uusi lippu tulisi jatkossa esiintymään samassa lippulinnassa rykmentin tärkeissä juhlatilaisuuksissa yhdessä kaikkien yhteistyökumppanien lippujen kanssa.

- *Kirkkoherra Matti Malmivaara vihki killan uuden lipun.*
- *Tiina Kallonen avustaa eversti Kasurisen lipun naulausta.*

LIPUN NAULAAJAT 2.10.1999

JÄRJESTYS	NIMI	EDUSTAA	ROOLI
1	Aarne Voutilainen	Killan Perinneritarit VM kersantti J-H Bertell	Mannerheim-ristin ritari Mannerheim-ristin ritarin henkilökohtainen edustaja
2	Olof Enbom	Killan veteraani	Killan veteraani
3	Heino Vänskä	Killan veteraani	
4	Johannes Kekkonen	Killan veteraani	Veteraanien perinneyöstä
5	Ahti Vartiainen	Helsingin Sotilasläänin Esikunta	Sotilasläänin komentaja
6	Timo Honkala	Helsingin kaupunki	Apulaiskaupunginjohtaja
7	Antti Moisio	Espoon kaupunki	Apulaiskaupunginjohtaja
8	Erkki Rantala	Vantaan kaupunki	Kaupunginjohtaja
9	Peter Lindholm	Kauniaisten kaupunki	Kaupungin edustaja
10	Matti Malmivaara	Roihuvuoren seurakunta	Lipun vihkiäjä
11	Kari Kasurinen	Kaartin Jääkärirykmentti	Rykmentin komentaja
12	Kari Rimpi	Aikaisempi komentaja	Uudenmaan Jääkäripataljoona
13	Pertti Suominen	Aikaisempi komentaja	Kaartin Pataljoona
14	Seppo Toivonen	Uudenmaan Jääkäripataljoona	Pataljoonan komentaja
15	Keijo Suominen	Kaartin Pataljoona	Pataljoonan komentaja
16	Hannu Kärkkäinen	Kaartin Jääkärirykmentin perusyksiköt	Aliupseerikoulun johtaja
17	Rauno Loukkola	Kaartin Jääkärirykmentin henkilöstö	Henkilöstön edustaja
18	Henry Mehtonen	Varusmiestoimikunnan edustaja	Varusmiesten edustaja
19	Erkko Kajander	Maanpuolustuskiltojen liitto	Puheenjohtaja
20	Pirkko Saarto	Helsingin Kiltapiiri	Varapuheenjohtaja
21	Aulis Leinonen	Maanpuolustuskoulutus ry	Piiripäällikkö
22	Inka Tiittanen	HNMKY:n Sotilaskoti Santahamina	Santahaminan sotilaskoti
23	Alli Lamminen	Helsingin Sotilaskoti yhdistys ry	Taivallahden sotilaskoti
24	Heikki Anttila	Kunniajäsenet	Kullan kunniajäsenen edustaja
25	Jarmo Merinen	Killan valtuuskunta	Puheenjohtaja
26	Jaana Sarajuuri	Kaartin Jääkärirykmentin Kilta	Naisten edustaja
27	Kari Kallonen	Taloudellinen tukija	
28	Leo Laine	Autojoukkojen H:gin kilta	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
29	Tommi Nyström	Helsingin Sotilaspoliisikilta	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
30	Pentti Hintsala	Urheilujoukkojen kilta, Helsingin osasto	Yhteistyökumppaneiden edustaja
31	Lasse Ravanti	Kaartin Kilta	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
32	Asta Ruuskanen	Länsi-Helsingin maanpuolustus ry	Puheenjohtaja
33	Pekka Lario	Santahaminan urheilukomppanian perinneyhdistys ry	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
34	Jarno Skogman	Sissikerho	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
35	Aslak Söderman	Sissiosasto	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
36	Juhani Leinonen	Sotilasmusiikkikilta	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
37	Lasse Seitavuopio	Sotilaspoliisikilta	Yhteisöjäsen, puheenjohtaja
38	Ilppo Voutilainen	Lippu	Lipun suunnittelija
39	Sven Ikäheimonen	Kaartin Jääkärirykmentin Kilta	Varapuheenjohtaja
40	Heikki Alanaatu	Kaartin Jääkärirykmentin Kilta	Puheenjohtaja

Killan palkitsemisjärjestelmä

Killan palkitsemisjärjestelmä antaa mahdollisuuden ansioituneiden kiltalaisten ja yhteistyökumppaneiden muistamiseen. Hallitus päättää palkitsemisista ja tekee harkintansa mukaan esitykset muista palkitsemisista esimerkiksi rykmentille tai Maanpuolustus-kiltojen liitolle. Palkitsemistilaisuudet ovat ensisijaisesti kevät- ja syyskokousten yhteydessä tai itsenäisyyspäivän kahvitilaisuudessa. Tällöin paikalla on mahdollisimman paljon kiltalaisia.

Kilta haluaa olla esimerkillinen sekä jäsenistön ja yhteistyökumppaneiden kannustamisessa ja palkitsemisessa. Motivoituneet jäsenet ja yhteistyökumppanit ovat paras keino tehdä toimintaa tunnetuksi ja turvata jäsenmäärän kehitys. Mielekästä toimintaa tukeva palkitsemisjärjestelmä saa osaltaan jäsenistön toimimaan entistä tehokkaammin killan tavoitteiden hyväksi.

Palkitsemisjärjestelmän toimivuus edellyttää avoimuutta. Koko jäsenistön on tiedettävä mistä palkitaan, jotta palkitseminen kannustaisi. Killan jäsenillä on mahdollisuus osallistua valintaprosessiin.

■ Killan ansiomerkit (*Kultainen, hopeinen ja pronssinen*)

Killan ansiomerkki myönnetään sellaiselle killan jäsenelle, joka on toiminnallaan edistänyt killan päämäärien toteutumista. Pronssiseen ansiomerkkiin edellytetään 2 vuoden jäsenyyttä. Ylempää ansiomerkkiä ei voida pääsääntöisesti myöntää, ellei ole jo saanut alempaa luokkaa, ja edellisestä merkistä on kulunut 2 vuotta.

Ensimmäiset pronssiset ansiomerkit myönnettiin vuonna 1999, hopeiset 2001 ja kultaiset 2003.

■ *Killan pöytäviiri (standaari)*

Killan pöytäviiriä käytetään ansioituneiden jäsenten palkitsemiseen heidän merkkipäivinä (50, 60, 70, 75, 80, 85, 90 v.), sekä yksityisille henkilöille, yhdistyksille, yhteisöille tai liikelaitoksille, jotka ovat edesauttaneet killan toimintaa.

Killan pöytäviiri otettiin käyttöön vuonna 2000.

■ *Killan ansioristi*

Killan ansioristi on nuorin huomionsoitus killan palkitsemisjärjestelmässä. Se voidaan myöntää killan jäsenelle, joka on ansiokkaasti ja pitkäaikaisesti edistänyt killan päämäärien toteutumista. Se voidaan myöntää myös henkilölle, joka on yksittäistapauksessa poikkeuksellisella ja suuriarvoisella tavalla edistänyt killan päämäärien toteutumista.

Ansioristi otettiin käyttöön vuonna 2004. Ensimmäiset ristit myönnettiin ristin suunnittelijalle heraldikko Liisa Kontiaiselle, kunniapuheenjohtaja Heikki Anttilalle, eversti Pertti Laatikaiselle sekä kunniapuheenjohtaja Olof Enbomille.

■ *Killan pienoislippu*

Killan pienoislippu on arvokkain huomionsoitus. Killan pienoislippu voidaan myöntää jäsenelle tai yksittäiselle henkilölle, joka on erityisen ansiokkaasti ja pitkäaikaisesti edistänyt killan päämäärien toteutumista. Pienoislippu voidaan myöntää myös yhdistyksille, yhteisöille tai liikelaitoksille, jotka ovat pitkäaikaisesti ja ansiokkaasti edistänyt killan päämäärien toteutumista.

Killan pienoislippu otettiin käyttöön vuonna 1999.

■ *Vuoden kiltalainen*

Killan hallitus päätti ottaa vuonna 2006 käyttöön ”vuoden kiltalainen” -huomionosoituksen.

Vuoden kiltalaiseksi valitaan henkilö, joka toimintavuoden aikana on toiminut erityisen tuloksellisesti killan päämäärien eteen tai muulla toiminnallaan edesauttanut killan tarkoituksien toteuttamista. Hallitus valitsee vuoden kiltalaisen jäsenistön esitysten perusteella.

Vuoden kiltalaiseksi on tähän mennessä valittu:

- 2006 Jari Gerasimoff. Hän on vastannut pitkään killan ampujatoiminnasta ja on koko ajan kehittänyt toimintaa. Jäsenmäärä on lisääntynyt toiminnan kehittymisen myötä.
- 2007 Aarne Kulmala. Hän on osallistunut varusmiesten perinnekoulutukseen ja omaistenpäivien perinne-esittelyyn. Hän on ollut jäsen perustamisesta lähtien.

■ *Killan kunniajäsen*

Killan kunniajäseneksi voidaan killan varsinaisessa kokouksessa hallituksen esityksestä valita henkilö, joka on erityisen ansiokkaasti toiminut killan päämäärien hyväksi.

■ *Killan kunniapuheenjohtaja*

Killan kunniapuheenjohtajaksi voidaan killan varsinaisessa kokouksessa hallituksen esityksestä valita puheenjohtajan tehtävissä killassa toiminut henkilö, joka on erityisen ansiokkaasti toiminut killan päämäärien hyväksi.

Kunniapuheenjohtajat:

- Olof Enbom
- Heikki Anttila
- Aimo Arjavalta

Myös Kaartin Jääkärirykmentti palkitsee ja kannustaa ansioituneita kiltalaisia. Useita kiltalaisia on kutsuttu valan ja vakuutuksen esilukijoiksi. Rykmentin komentaja kutsuu kiltojen puheenjohtajat rykmentin vuosipäivän illalliselle ja hallituksen jäsenet ja muut aktiiviset kiltalaiset saavat kutsuja esimerkiksi Kaartin soittokunnan konsertteihin.

■ Kaartin Jääkärirykmentti palkitsi ansioituneita kiltalaisia vuoden 2006 vuosipäivänä. Rykmentin standardin saivat Ritva Kohonen, Kari J. Talvitie, Arto Kotro, Erkki Kuronen, Hans-Rune Holmberg ja Eero Hakkarainen.

OSA 2

Tässä osassa kuvataan killan toimintaa vuosina 1999 – 2008. Toiminta kuvataan killan ydintoimintojen kautta. Näitä ydintoimintoja ovat Kaartin Jääkärirykmentin ja siellä palvelevien varusmiesten tukeminen, rykmentin perinteiden vaaliminen ja killan jäsenistön maanpuolustustahdon ja -hengen ylläpitäminen. Osan lopussa tarkastellaan killan hallinnon kehittymistä kymmenen vuoden aikana.

5

Kilta joukko-osastonsa tukena

Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan toiminta-ajatus oli ”Tuemme Uudenmaan Jääkäreitä – tuemme Suomen turvallisuutta.” Sääntömuutoksen jälkeen toiminta-ajatuksen sanamuotoa hienosäädettiin uuteen toimintaympäristöön sopivaksi. Uudeksi toiminta-ajatuksiksi määriteltiin ”Me tuemme Kaartin Jääkäreitä – Me tuemme pääkaupunkiseudun turvallisuutta”. Kilta jatkoi näin uudella nimellä oman joukko-osastonsa tukemista. Keskeisiä tukimuotoja ovat varusmiesten vapaa-ajan vieton tukeminen, Jääkäritalon ylläpito ja esittely, henkilökunnan ja varusmiesten perinnekoulu sekä henkilökunnan ja varusmiesten palkitseminen.

Joutselän patsas, Jääkäritalo, kuntosali, Kiltasauna ja julkaisut ovat näkyvimpiä killan osoittamia tukia joukko-osastolleen. Lisäksi kilta on vuosikymmenien ajan tukenut varusmiesten vapaa-ajan toimintaa hankkimalla esimerkiksi viihde-elektroniikkaa, liikunta- ja harjoitusvälineitä sekä konsertti- ja teatterilippuja. Kilta ja sotilas-koti hankkivat 80-luvulla joukko-osastolle kameroita, videokameroita ja televisioita. Killan sauna on ollut yli 40 vuoden ajan myös joukko-osaston käytössä. Saunassa ovat viihtyneet sekä rykmentin komentajat että varusmiehet. Kilta on alusta lähtien palkinnut ansioituneita varusmiehiä ja henkilökuntaa stipendeillä, kahvilipuilla ja tavarapalkinnoilla.

Yhteistyön suunnittelu Kaartin Jääkärirykmentin kanssa

Killan ja rykmentin yhteistyön vuosisuunnittelu käynnistyy aina syys-lokakuussa. Tuolloin killan puheenjohtaja ja rykmentin esikuntapäällikkö keskusteleval tulevan vuoden tapahtumista. He sopivat siitä, mihin rykmentin tilaisuuksiin kilta tulee osallistumaan. Keskustelun jälkeen kilta tekee alustavan toimintasuunnitelman yhteistoiminnan osalta. Keskinäisestä tuesta sovitaan tarkemmin heti vuoden alussa.

Esikuntapäällikkö edustaa rykmenttiä killan hallituksen kokouksissa. Näin rykmentin johto tietää, mitä killassa tapahtuu ja hallitus saa ajantasaista tietoa rykmentistä. Jos esikuntapäällikkö ei pääse kokoukseen mukaan, puheenjohtaja käy esityslistalla olevat asiat etukäteen hänen kanssaan läpi. Puheenjohtaja tuo tuolloin rykmentin terveiset kokoukseen.

Kilta sopii suoraan joukkoyksiköiden komentajien kanssa perinnepäivien järjestelyistä ja varusmiesten perinnekoulutuksesta. Säännöllisiä tapahtumia, kuten omaistenpäiviä, ampumavuoroja ja Kaartin Jääkäri -lehteä, koskevissa asioissa, killan vastuuhenkilöt ovat suoraan yhteydessä rykmentin nimeämiin yhteyshenkilöihin.

Killalla on omat sivut Kaartin Jääkäri -lehdessä ja se vastaa itse sisällön suunnittelusta ja toteutuksista. Sivuja suunniteltaessa otetaan kuitenkin huomioon lehden teema. Killan ja rykmentin tiedottajat suunnittelevat yhdessä, miten kiltasivut tukevat lehden muuta sisältöä.

Kilta osallistuu rykmentin vuosipäivään ja valatilaisuuksiin ja asettaa niihin lippulinnan. Kilta osallistuu lippulinnalla myös muihin varuskunnallisiin paraateihin. Muita tilaisuuksia, joihin kilta virallisesti osallistuu ovat esimerkiksi joukkoyksiköiden perinnepäivät ja varusmiesten reserviinsiirtotilaisuudet.

Kilta tukee rykmenttiä vierailujärjestelyissä antamalla asian tuntija-apua joukko-osaston museona toimivan Jääkäritalon esittelyyn. Jääkäritalolla vierailee vuosittain lähes 10 000 henkilöä. Kilta

■ Killan hallitus ”kylvettä” tulevat ja lähtevät komentajat killan saunalla.

osallistuu erityisesti veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen vierailulla Jääkäritalon ja Santahaminan esittelyyn. Rykmentti ja kilta järjestävät Kansallisena veteraanipäivänä yhteisen kahvitilaisuuden. Tuolloin jääkäritalolle kokoontuvat killan veteraanit sekä rykmentin henkilökuntaa ja varusmiehiä. Kilta kutsuu veteraanejaan, rykmentti tuo henkilökuntaansa sekä varusmiehiä.

Kilta osallistui rykmentin alkutaipaleella Kaartin Soittokunnan joulukonserttien järjestelyihin. Vuonna 2000 kilta tuki Kaartin Soittokunnan uuden konserttiflyygelin hankintaa. Kilta auttoi Tempeli-aukion kirkossa pidetyn konsertin järjestelyissä sekä hankki lahjoituksia. Kiltalaiset vastasivat joitakin vuosia joulukonserttien ulkoteltojen pystyttämisestä, alueen somistamisesta ja auttoi sotilaskotia jouluglögitarjoilussa. Kiltalaiset myyvät myös ajoittain lippuja Kaartin Soittokunnan konsertteihin.

Kilta tukee rykmenttiä myös esimerkiksi osallistumalla komentajien muotokuvien hankintoihin ja lahjoittamalla palkitsemisvälineitä.

Kilta tukee varusmiesten vapaa-ajan toimintaa

Myös Kaartinjääkäritoimikunnan puheenjohtaja kutsutaan hallituksen kokouksiin. Kilta pystyy näin paremmin ottamaan varusmiesten näkökulman huomioon toimintaa suunnitellessaan. Kilta tukee varusmiehiä monin tavoin palvelusaikana. Näkyvin tapahtuma on ensimmäisen palvelusviikon lopulla järjestettävä omaistenpäivä. Omaistenpäivänä varusmiesten läheisillä on mahdollisuus tulla tutustumaan Kaartin Jääkärirykmenttiin ja sen perinteisiin. Omaistenpäivä on killan ja sen jäsenjärjestöjen sekä Helsingin Seudun Sotilaskotiyhdistyksen yhteinen voimannäyte. Ohjelman toteuttamiseen on enimmillään osallistunut lähes 150 vapaaehtoista.

Omaistenpäivien ohjelma sisälsi alkuvaiheessa esimerkiksi reserviläisten taistelunäytöksen, veteraanien kertomuksia, sotahistoriaan liittyviä filmejä ja Jääkäritalon esittelyä. Kasarmialueella oli ajoittain pelastuslaitoksen nosturi, mistä halukkaat pääsivät katse-

■ Varusmiessoittajilla on tärkeä rooli omaistenpäivien vieraiden viihdyttämisessä.

■ Varusmiehet ja heidän omaisensa tutustuvat omaistenpäivien aikana rykmentin perinteisiin.

■ Vuonna 2004, omaisten päivän tuotolla täydennettiin sotilaskodin kirjaston valikoimaa.

lemaan Santahaminan maisemia. Ohjelman sisältöä on muokattu hieman vuosien varrella. Tällä hetkellä ohjelman rungon muodostaa perinteiden, perinnepukujen ja -esineistön esittely, musiikkiesitykset, arpajaiset ja kuntotestit. Päivien aikana Santahaminassa vieraillee noin 2 500 – 3 000 ihmistä.

Kiltalaiset ovat lahjoittaneet omaistenpäivien arpajaisiin runsaasti palkintoja. Lisäksi useat yritykset ovat tehneet lahjoituksia. Kahden viime vuoden aikana Kaartinjääkäritoimikunnan varusmiehet ovat osallistuneet palkintojen keräämiseen eri yrityksiltä. Aikaisemmin kiltalaiset suunnittelivat ja toteuttivat arpojen myynnin. Nyt myös Kaartinjääkäritoimikunnan varusmiehet ovat osallistuneet arpamyyntiin. Arpajaisten ja kuntomittauspisteen tuotto on ollut vuosittain jopa 4 000 euroa.

Kilta tukee omaistenpäivien tuotolla varusmiesten vapaa-ajan viettoa. Tarpeet kartoitetaan yhdessä rykmentin, Kaartinjääkäritoimikunnan ja varusmiesten liikuntakerhon kanssa ja varojen käyt-

töstä päätetään yhdessä. Kilta on ostanut varusmiesten käyttöön esimerkiksi kuntosalilaitteita, liikuntavälineitä, liikuntaseteleitä, soittimia ja kirjoja ja osallistunut varusmiesten liikunta-alueen rakentamiseen. Varusmiestoimikunta anoo killalta tukea erilaisten tapahtumien, kuten kotiuttamiskonserttien, järjestämiseen.

Kilta ja Kaartinjäkäritoimikunta suunnittelevat yhdessä erilaisia hankkeita, joilla varusmiesten palvelusaika saadaan mukavammaksi. Yhtenä esimerkkinä tästä on varusmiehille kohdistettu valokuvauskilpailu.

Myös killan jäsenyhteisöt järjestävät varusmiehille vapaa-ajan toimintaa. Yhtenä esimerkkinä tästä on Kuljetuskomppanian varusmiehille tarkoitettut Autojoukkojen Helsingin killan järjestämät retket erilaisiin autoalan tapahtumiin ja kohteisiin. Kesällä 2003 Sotilaspoliisikilta teki aloitteen varusmiehille järjestettävästä järjestyksenalvojakurssista. Kilta ja koulutuksen järjestänyt yritys tukivat koulutusta niin, että varusmiehet maksoivat kurssista vain nimellisen hinnan.

Viimeisen viiden vuoden aikana killa on tukenut aikaisempaa enemmän ja säännöllisemmin varusmiehiä. Varusmiehiin kohdistunut aineellinen tuki on kymmenen vuoden aikana ollut yhteensä noin 25 000 euroa.

Varusmiesten liikkuminen lähellä kiltalaisten sydäntä

Kun puolustusvoimat ja maanpuolustusjärjestöt toivat julki huolensa varusmiesten ja reserviläisten heikentyneestä kunnosta vuonna 2004, myös killa aktivoitui asiassa. Erityisesti Urheilujoukkojen- ja koulun killan edustaja hallituksessa kannusti kilttaa tukemaan varusmiesten omaehtoista liikuntaa. Omaistenpäivien kuntomittauspisteen tuotto annettiin jo tuolloin liikuntakerhon käyttöön ja vähitellen myös omaistenpäivien arpajaistuotto ryhdyttiin ohjaamaan ensisijaisesti varusmiesten liikunnan tukemiseen.

Killan tuki antaa varusmiesten liikuntakerholle mahdollisuuden keskittyä toiminnan suunnitteluun ja toteuttamiseen varainhankkimisen sijaan. Vuosina 2007 ja 2008 kilta maksoi varusmiesten liikuntakerholle Finnbody-liikuntaseteleitä lähes 2000 euron edestä. Seteleillä varusmiehet voivat harrastaa valitsemaansa liikuntalajia vapaa-ajallaan.

Urheilujoukkojen- ja koulun kilta on jo useamman vuoden ajan järjestänyt omaistenpäiville kunto- ja mittauspisteen. Varusmiehet voivat veloittamatta testata puristusvoimaa, rasvaprosenttia ja verenpainetta. Urheilujoukkojen ja -koulun kilta ja KaartJR Kilta järjestivät varusmiehille nyrkkeilytapahtuman keväällä 2008. Nyrkkeilijä Amin Asikainen veti tuolloin vapaaehtoisille varusmiehille nyrkkeilyharjoitukset rykmentin liikuntasalissa.

Kannusteita henkilökunnalle ja varusmiehille

Vuodesta 1998 lähtien varusmiehiin ja henkilökuntaan kohdistuvat palkitsemiset ja muu tuki on suunniteltu ja toteutettu yhdessä killan ja sen jäsenyhteisöjen kanssa. Kullakin jäsenyhdistyksellä on oma palkitsemisjärjestelmänsä.

Kilta ja sen jäsenyhteisöt palkitsevat ansioituneita varusmiehiä säännöllisesti reserviinsiirtopäivinä sekä vuosi- ja perinnepäivinä. Rykmentti voi nimetä myös muina ajankohtina ansioituneita varus-

miehiä palkittavaksi. Henkilökunnan palkitsemiset tapahtuvat vuosi- ja perinnepäivinä. Rykmentti nimeää kaikki palkittavat.

Jaettavat stipendit ovat 20 – 300 euron suuruisia. Uudenmaan Jääkäripataljoonan perinnejaos jakaa yksikön perinneviirin, Kaartin kilta puukon ja Stadin sissit kirveen. Ässärykmentin perinnetoimikunnalla on palkitsemisvälineenä plaketti ja sa-päiväraha. Lisäksi Santahaminan Urheilukomppanian perinneyhdistys antaa ansioituneille varusmiehille urheilutarvikkeita kuten liikuntavaatteita, lenkkitosuja ja liikuntavälineitä.

Olli Engströmin rahasto palkitsee ansioituneita varusmiehiä ja henkilökuntaa stipendein. Palkitsemiset tapahtuvat Uudenmaan Jääkäripataljoonan perinnepäivänä, Aliupseerikoulun päätyttyä sekä varusmiesten kotiuttamispäivänä.

■ Killan puheenjohtaja Rauno Loukkola luovutti syyskokouksessa 2006 eversti Hannu Liimatalle (oik.) ja everstiluutnantti Timo Mustaniemelle killan ansioristit.

6

Rykmentin perinteiden vaaliminen

Kun Uudenmaan Jääkäripataljoonasta ja Kaartin Pataljoonasta muodostettiin vuonna 1996 Kaartin Jääkärirykmentti, kummankaan joukkoyksikön perinteet eivät kadonneet. Tasavallan presidentti määräsi 17.03.1997 Kaartin Jääkärirykmentin perinteiksi molempien joukkoyksiköiden perinteet.

Joukko-osastokillan perustehtävänä on oman joukko-osaston perinteiden vaaliminen ja niiden tunnetuksi tekeminen. Kilta kertoo toiminta-ajatuksessaan, ylläpitävänsä koko Kaartin Jääkärirykmentin, ei pelkästään toisen joukko-yksikön, perinteitä. Perustamisvaiheessa osa kiltalaisista kuitenkin pelkäsi oman joukko-osastonsa perinteiden häviävän tai jäävän muiden perinteiden jalkoihin. Erityisesti Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan ja Kaartin killan joidenkin jäsenien välille syntyi kilpailua perinteiden paremmuudesta.

Perinnetyö on yksi killan ydintehtävistä. Killan ja sen jäsenyhteisöjen perinnetyön kohteena ovat ensisijaisesti rykmentin henkilökunta, varusmiehet ja kiltalaiset. Kilta esittelee lisäksi omille ja rykmentin vieraille rykmentin perinteitä. Kilta huolehtii perinnekoulutuksesta pitämällä varusmiehille ja henkilökunnalle perinneoppitunteja. Kilta ylläpitää Jääkäritalolla perinne-esineistöä ja -aineistoa sekä täydentää sitä.

■ Nimensä mukaisesti Kaartin Jääkäri-rykmentti vaalii Kaartin Pataljoonan ja Uudenmaan Jääkäripataljoonan perinteitä. Näiden joukkoyksiköiden ja niiden perinnejoukkojen toiminta ajoittuu osittain jo Venäjän vallan aikaan mutta ennen kaikkea itsenäisen Suomen historiaan.

Perinnejoukoista vanhin, Kaartin Pataljoonan perinnejoukko-osasto 3. Jääkäri-rykmentti perustettiin Viipurissa jo vuonna 1812. Se muutti Venäjän vallan aikana nimeään ja kokoonpanoan useita kertoja. Näistä joukko-osastoista käytetään yhteistä nimitystä Suomen Kaarti. Sortovuosien aikana se lakkautettiin viimeisenä suomalaisena joukko-osastona vuonna 1905, mutta perustettiin uudelleen vuonna 1918. Kaartin Pataljoonan perinnejoukko-osastot ovat toimineet Helsingissä jo autonomian alkuajoista lähtien.

Suomen itsenäisyystaisteluun liittyvät olennaisena osana I. maailmansodan aikana Saksaan sotilaskoulutusta hankkimaan lähteneet nuoret miehet. He muodostivat Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n. Palattuuan Suomeen nämä jääkärit olivat keskeisessä asemassa vapaussodassa ja itsenäisen Suomen armeijassa seuraavien vuosikymmenien ajan. Rykmentti vaalii näiden jääkärien perinteitä.

Uudenmaan Jääkäripataljoonan perinteet alkavat vuodelta 1921, jolloin Karjalan kannaksella perustettiin Polkupyöräpataljoona 2. Nimi muuttui myöhemmin jo ennen sotia Jääkäripataljoona 2:ksi ja vuonna 1957 Uudenmaan Jääkäripataljoonaksi. Pataljoona aloitti toimintansa Santahaminassa vasta sotien jälkeen.

Rykmentin perinnettaistelu käytiin Karjalan kannaksella Joutselässä vuonna 1555, jolloin pieni joukko löi ylivoimaisen vihollisen aktiivisella ja taktisesti taitavalla toiminnalla. Perinnejoukko-osastot ovat kunnostautuneet muun muassa Turkin sodassa, Vapaussodassa sekä Talvi- ja Jatkosodassa.

Kaartin Jääkäri-rykmentin joukko-osastolipun esikuvana on Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n lippu, joka puolestaan perustuu Suomen Kaartin lippuun. Lipun pohjan valkea on kaartin joukkojen perinteinen väri ja sen yrjönristikuvio kertoo perinnejoukko-osastojen historiasta. Erikoisluonteensa lippu saa valtion virallisesta vaakunasta, jonka käyttö perustuu siihen, että joukko-osasto on tarkoitettu pääkaupunkiseudun ja valtakunnan ylimmän johdon suojaamiseen.

Rykmentin kunniamarssi, 'Henkivartiövän 3. Suomen Tarkk'ampujapataljoonan kunniamarssi', on peräisin 1800-luvulta ja se jatkaa osaltaan autonomian ajan kansallisen, suomalaisen sotaväen perinnettä. Vuosipäivä 16.8. juontaa juurensa Kaartin Jääkäri-rykmentin perustamisesta kesällä 1996. Tuolloin uuden, 1.7. toimintansa aloittaneen rykmentin ensimmäiset alokaat - tulevat kaartinjääkärit - vannoivat sotilasvalansa.

Rykmentin joukko-osastotunnuksen muodostaa ellipsin muotoinen, ylhäältä avoin laakeriseppele. Päättunnuksena on yrjönristi, jonka sakaroiden keskellä sijaitsevat jääkäreiden perinteitä kuvaava metsästystorvi sekä vene ja kruunu Helsingin tunnuksena.

Joukko-osaston ja sekä joukkoyksiköiden vuosi- ja perinnepäiviin osallistuminen on tärkeä osa perinnetyötä. Killan jäsenistössä on vielä useita perinnejoukoissa palvelleita veteraaneja. Osa veteraaneista osallistuu yhä varusmiesten perinekoulutukseen.

Perinteiden keruu ja ylläpito

Killalla oli vuonna 1998 perinnetoimikunta. Sen tehtävänä oli Jääkäritalon peruskorjauksen ja perinne-esineistön kokoamisen ja esillepanon suunnittelu ja toteuttaminen. Toimikunta kokoontui jopa viikoittain perinteenhoidotalkoita. Talkoissa järjestettiin muun muassa killan laajaa kuva-arkistoa.

Vuonna 1999 hallitus nimitti Arto Kotron killan perinnepäälliköksi. Toimikunta perusti vuonna 2000 kolme perinnejaosta: Uudenmaan Jääkärien perinnejaos, Kaartin perinnejaos ja Ässärykmentin perinnejaos. Vuonna 2001 perustettiin lisäksi Kaartin Soittokunnan perinnejaos. Kukin jaos vastaa oman alueensa perinneaineiston keräämisestä, ylläpidosta ja esillepanosta. Jaoksilla oli lisäksi yhteisiä perinneprojekteja, kuten joukkoyksiköiden perinne-kansiot ja perinnejoukko-osastojen sankarivainajakansiot.

Vuonna 2002 killassa toimi myös Autojoukkojen perinnejaos ja Helsingin sotilaspoliisien perinnejaos. Killan organisaation keventämisen yhteydessä perinnejaosten toiminta on ollut entistä itsenäisempää. Uudenmaan Jääkäripataljoonan perinnetyö on ollut suoraan perinnepäällikön johdossa.

Perinnepäällikkö kokoaa perinnejaokset koolle tarpeen mukaan. Perinneprojekteja varten perustetaan sopivista asiantuntijoista koostuva työryhmä. Perinneaineiston keräämisen ja esillepanon

■ Historioitsija Arto Kotro on toiminut killan perinnepäällikkönä vuodesta 1999 lähtien.

lisäksi toimikunnan tehtäviin kuuluu perinnekoulutuksen ja -esitysten suunnittelu ja toteutus. Kaartin Jääkärirykmentin yhteistoimintaosapuolille on järjestetty kaksi kaksipäiväistä perinnekoulutustilaisuutta.

Perinnepaasi-projekti oli yksi hanke, jota suunnittelemaan ja toteuttamaan perustettiin erillinen toimikunta. Heikki Alanaatu ja Heikki Anttila saivat ajatuksen rykmentin lippukentälle pystytettävästä perinnepaadesta kesällä 1999. Hallitus valtuutti Anttilan kokoamaan toimikunnan käynnistämään hankesuunnittelun.

Toimikunta päätyi tuolloin esittämään patsaalle nimeksi ”Pääkaupunkiseudun maanpuolustajien perinnepaasi” eli ”rykmentin perinnepaasi”.

Kun asia esiteltiin rykmentin johdolle, todettiin, että kenttä ei ole sopiva paikka paadelle. Esikunnan eteläpuolella oleva puistoalue todettiin sopivammaksi paikaksi. Alue antoi mahdollisuuden laajentaa paasi-idea perinnepuistoksi. Alueella oli jo valmiiksi UudJP:n perinteistä kertova Joutselän patsas. Puiston myötä nähtiin mahdollisuus lisätä kiltojen yhteisyyttä tekemällä alueesta pyhiinvalutuspaikka kaikkien kiltojen perinteille.

Toimikunta teki projektisuunnitelman toukokuussa 2001. Se asetti tavoitteeksi, että puisto olisi valmis rykmentin 10-vuotispäivänä elokuussa 2006. Suunnitelman mukaan rykmentti vastaisi puiston suunnittelukustannuksista ja maisemoinnista. Killan vastuulle tulisivat muistomerkkien ja mahdollisten laattojen hankintakustannukset. Killalle aiheutuvat kustannukset oli tarkoitus

■ *Organisaatiomuutokset eivät hävittäneet vanhoja perinteitä. Asiakirjoja ei poltettu, tavaroita tuhottu tai perinnepäiviä lakkautettu. Kaartin Pataljoonan ja Uudenmaan Jääkäripataljoonan liput liehuvat edelleen.*

■ Lasse Ravanti kokosi pataljoonien perinnekansiot ja luovutti ne Uudenmaan Jääkäripataljoonan komentajalle everstiluutnantti Pasi Rekilälle ja Kaartin Pataljoonan komentajalle everstiluutnantti Jyrki Lahdenperälle.

kattaa Juhlavuoden rahaston varoista. Hanke kuitenkin keskeytettiin kustannusarvion kasvaessa liian suureksi.

Killalla on laaja kirja-, kuva- ja esinearkisto Jääkäritalossa. Huomattava osa aineistosta on killan ja kiltalaisten hankkimia tai tekemiä. Osa perinneaineistosta on puolustusvoimien omaisuutta tai saatu puolustusvoimilta säilytettäväksi Jääkäritalolla. Näitä ovat esimerkiksi asehuoneessa olevat jalkaväen aseet tai sotilasmusiikkikabinetissa olevat marsalkka Mannerheimin luovuttamat hopeatorvet.

Yksityishenkilöt ja järjestöt ovat luovuttaneet tavaroitaan killalle tai antaneet niitä esille

■ Vuonna 2003 killan perinneyö keskitettiin ennen kaikkea 40-vuotisjuhlajulkaisun lähdeaineiston keräämiseen, käsikirjoittamiseen ja ulkoasuunitteluun

pantavaksi perinnetilaan. Esimerkiksi killan perinnejoukko-osaston Sinisen Prikaatin muistosäätiö luovutti vuonna 2006 sodan aikaisen lippunsa sekä muistosäätiönsä lipun Jääkäritalolle. Veteraanit halusivat tärkeimmälle esineelleen arvoisensa kodin. Kilta saa käyttää muistiosäätiön lippua lippulinnassaan ja näin tehdä kunnia perinneveteraaneille ja heidän saavutuksilleen.

Osa tavaroista on esillä saleissa ja osa varastoituna vintille. Perinneaineiston hankintaan ei ole tehty erillistä suunnitelmaa. Pääpaino on olemassa olevan esineistön esillepanossa. Yhtenä keskeisenä kehityskohteena tällä hetkellä on Jääkäritalossa olevan esineistön asianmukainen luettelointi sekä jokaisen esineen yhteyteen tehtävä esittelykyltti.

Rykmentin perinteet yhdistyivät kirjassa

Kesäkuussa 1999 Sotilasmusiikkikillan edustaja Jukka Vuolio teki hallitukselle esityksen rykmentin perinteiden tallentamisesta musiikkiaänitteeksi. Äänitteestä tulisi sekä rykmentin että killan yhteinen edustusäänite. Ehdotus käsitti kaksi cd-levyä sekä edustavan monikielisen esitteen.

Vuolio perusteli esitystään seuraavasti:

Kaartin Jääkärirykmentti vaalii monipuolisia joukko-osastoperinteitä. Näihin perinteisiin kuuluvat lisäksi rikkaat musiikkiperinteet, joista ei ole saatavissa yhtenäistä esitystä. Kaartin Jääkärirykmentti on nuori erikoisjoukko-osasto, jolla on muodostumassa uudet perinteet myös musiikin alueella. Musiikkiaänitteen avulla voidaan yhdistää sekä rykmentin että sen taustajärjestöjen perinteet ja nykypäivä.

Vuolio oli pohjustanut esitystään keskustelemalla äänitteestä rykmentin komentajan, eversti Kasurisen, killan puheenjohtajan Aimo Arjavallan sekä musiikkineuvos Ossi Runnen kanssa. Teoksen suunnittelu käynnistyi Syksyllä 2002. Tuolloin ajatuksena oli tehdä cd-levy ja sen cd-koteloon sopiva vihko, johon koottaisiin tiivis-

telmä rykmentin perinteistä. Levyä valmistellut ryhmä totesi pian, että samalla tekemisen vaivalla syntyisi 80-sivuinen kirjakin. Lopulta kilta päätti kustantaa rykmentin perinteitä esittelevän kirjan ja cd-levyn. Kirjan käsikirjoittajaksi valittiin Arto Kotro ja levyn toimittajaksi Jukka Vuolio. Kirja tulisi kertomaan rykmentin perinnejoukkojen vaiheet sekä näissä joukoissa taistelleiden veteraanien kokemuksia.

Vuonna 2001 kilta perusti Juhlavuoden rahaston, jonka tehtävänä oli hankkia varoja julkaisua ja muita tulevia suuria hankkeita varten. ”Pojat kansan urhokkaan – Kaartin Jääkärirykmentin perinteet sanoin ja sävelin” ilmestyi 18.10.2003 tuhannen kappaleen painoksena. Teos käsitti kovakantisen, 82-sivuisen, neliväripainetun kirjan ja CD-levyn. Kirja yhdisti rykmentin perinteet yhdeksi kokonaisuudeksi.

Killan Juhlavuoden rahasto julkaisi seuraavan teoksen vuonna 2006. ”Soi raikuen torvet ja rummut” kokoaa Suomen sotilasmusiikin perinteet sanoin, kuvin ja sävelin yhteen teokseen. Kirja kertoo sotilasmusiikin vaiheista Ruotsin vallan ajalta nykypäivään. Kirjan yhteydessä olevalla CD-levyllä on musiikkinäytteitä taistelukenttien signaalimusiikista nykyiseen puhallinorkesterimusiikkiin.

Kirjan toimitti Jukka Vuolio. Puolustusvoimien ylikapellimestari Harri Saksa kirjoitti kirjaan kansainvälisen yhteistyön osion. Vuolio ja Heikki Anttila vastasivat kirjan toteutuksesta.

Perinne­koulutusta varusmiehille, henkilökunnalle ja kiltalaisille

Perinne­koulutus on osa Uudenmaan Jääkäripataljoonan alokkaiden ensimmäisen palvelusviikon ohjelmaa. Koulutukseen sisältyy esitelmä perinne­joukkojen historiasta sekä Jääkäritaloon ja sen perinne­esineistöön tutustuminen. Killan perinne­asiantuntijat kertovat varusmiehille perinne­joukko-osastojen sodan ajan saavutuksista, vuosi- ja perinne­päivien merkityksestä, rykmentin lipun symboliikasta sekä kunniamarssista. Joku killan veteraanijäsenistä osallistuu koulutustilaisuuteen kertomalla omista taistelukoemuksistaan. Kaartin Kilta pitää omaa perinne­koulutusta Kaartin Pataljoonan varusmiesjohtajille. Kaartin Jääkäri­rykmentin Killan tavoitteena on, että jokaisen saapumiserän varusmiehet saavat jat­kossa samansisältöisen perinne­koulutuksen ensimmäisen palvelus­viikon aikana.

■ Sotaveteraani Aarne Kulmala osallistuu edelleen varusmiesten perinne­koulutukseen.

Kilta osallistuu myös rykmentin uuden henkilöstön perehdyttämiskoulutukseen. Killan perinneasiantuntijat kertovat henkilökunnalle joukko-osaston ja sen perinnejoukkojen historiasta liittäen sen myös laajemmin Suomen historian kokonaisuuteen. Samalla killalle tarjoutuu erinomainen mahdollisuus esitellä toimintaansa.

Jääkäritalolla käy erilaisia vierasryhmiä lähes viikoittain. Kilta on antanut rykmentille ”virka-apua” esittelemällä Jääkäritaloa ja perinteitä rykmentin vieraille. Vierailujen määrä on lisääntynyt viime vuosina huomattavasti. Siksi kilta käynnisti lokakuussa 2006 perinneopaskoulutuksen. Kurssin tavoitteena oli kouluttaa vapaaehtoisia esittelemään killan vieraille rykmenttiä ja sen perinteitä, kiltaa, Jääkäritaloa sekä Santahaminaa. Koulutuksella varmistetaan, että killalla on jatkossakin käytettävissään asiantuntevia oppaita. Tavoitteena on järjestää vuosittain sekä perus- että täydennyskoulutusta. Oppilaat saavat kurssilla runsaan tietopaketin, josta he voivat kurssinkin jälkeen omatoimisesti opiskella asioita. Pakettiin liittyy laajan monisteaineiston lisäksi Pojat kansan urhokkaan –kirja ja äänilevy. Koulutukseen sisältyy myös Santahaminan historian opiskelua. Tämä osuus järjestetään yhteistyössä Santahaminaseuran kanssa.

Jääkäritalo yhdisti killat

Jääkäritalo on toiminut killan tukikohtana vuodesta 1986 lähtien. Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta otti tuolloin vastuulleen Jääkäritalon sisätilojen peruskorjauksen. Kiltalaiset ryhtyivät rakentamaan talosta oman joukko-osastonsa perinnetaloa yhdessä joukko-osastonsa kanssa. Esine- ja aineistokokoelmien keruu käynnistyi varsinaisesti vuonna 1988.

Vuonna 1998 Kaartin Killalla, Autojoukkojen Helsingin Killalla ja Sotilasmusiikkikillalla oli omat perinnetilat Taivallahden kasarmilla. Killat olivat tyytyväisiä tiloihinsa ja niillä ei ollut tarvetta muuttaa pois omalta kasarmilta.

Maaliskuussa 1998 Killan hallitus ennakoi Santahaminaan tiivistyvän kiltayhteistyön vaativan lisää tilaa kilttojen käyttöön. Kilta teki puolustusministeriön kiinteistöosastolle esityksen kahden Santahaminan porttia lähellä olevan rakennuksen (B14 ja B15) saamiseksi kilttojen käyttöön. Perusteena anomukselle oli, että kilttaan on lähi-aikoina tulossa useita jäsenyhteisöjä ja pian Kaartin Jääkärirykmentin tukena olevien kilttojen yhteenlaskettu jäsenmäärä on lähes 2000 henkilöä. Anomusta ei kuitenkaan hyväksytty.

Koska killat eivät saaneet käyttöönsä uusia tiloja kasvaviin tarpeisiinsa, ne keskittyivät Jääkäritalon kehittämiseen. Jääkäritalon itäpää oli tuolloin Kaartinjääkäritoimikunnan käytössä. Syyskuussa 2000 tila saatiin jäsenkilttojen käyttöön.

Kaartin salin rakennustöiden käynnistyminen edisti kilttojen välistä yhteistyötä tehokkaammin kuin yksikään kokous ja juhla

■ Jääkäritalon keittiön pöydän ympärille on syntynyt monia hyviä ideoita. Ideoimassa Heikki Alanaatu (oik.), Jukka Vuolio ja Lasse Ravanti.

olisivat pystynyt tekemään. Yhteisen perinne- ja toimitalon remontointi ja kehittäminen antoi kiltalaisille mahdollisuuden tutustua toisiinsa. Remontin ja yhteisten tavoitteiden myötä uusien kumppaneiden välinen yhteisöllisyys kasvoi. Kiltujen välisellä yhteistyöllä Jääkäritalosta muodostui pian kaikkia rykmentin perinteitä käsittelevä museotila ja kiltujen yhteinen toimintakeskus.

Kaartin Jääkärirykmentin Killan puheenjohtaja Heikki Alanaatu johti kiltaa ja Jääkäritalon remonttia joukon edessä, vasara kädessä. Hän oli innokas ja osaava rakentaja ja osallistui jokaiseen työvaiheeseen. Tauoilla rakentajat istuskelivat Jääkäritalon keittiössä ja kävivät ajoittain kiihvastakin keskustelua. Kun siirryttiin takaisin töihin, yhteistoiminta sujui loistavasti.

Jääkäritalon remontointi kiltujen perinnetilaksi ja toimintakeskukseksi oli kunnianhimoinen hanke. Talon yläkertaan rakennettiin kesällä 2001 kokous- ja varastotiloja. Vielä siinä vaiheessa, kun Alanaatu keväällä 2001 painoi moottorisahan eteisen katon läpi ja sahanpuru valui eteisen lattialle, moni epäili hankkeen onnistumista. Kiltujen välisellä yhteistyöllä ja aktiivisten kiltalaisten satojen työtuntien ansiosta varastotilat kuitenkin valmistuivat ja täyttyivät hiljalleen kiltujen arkistoista ja muusta tavarasta.

Vuoden 2005 alussa rykmentti teki talossa sähköremontin. Samalla taloon rakennettiin hälytysjärjestelmä ja sinne asennettiin ajanmukaiset av-laitteet. Vuonna 2005 kiltalaiset remontoivat ja sisustivat asehuoneen. Asehuoneessa on nyt esillä itsenäisyyden ai-

■ Kaartinsalissa on Mannerheimin 75-vuotissyntymäpäivälahjaksi saama aamiaispöytä. Pöydän takana olevien valokuvien joukossa on mm. kuva presidentti Rytistä ja Hitleristä.

■ Jääkäritalon perinne-esineistöä kartutetaan jatkuvasti. Vuoden 2008 merkittävin lahjoitus oli Mannerheim-museosta Jääkäritalolle luovutettu tiikerintalja. Marsalkka Mannerheim toi taljan mukanaan Nepalin matkaltaan.

kana käytössä olleet tyypillisimmät mallit kivääreistä, konepistooleista ja pistooleista. Lisäksi esillä on muutamia yleisimpiä raskaita käsiaseita kuten pikakivääreitä, konekivääri, panssarintorjuntakivääri ja panssari-nyrkki.

Jääkäritalo toimii nykyisin Kaartin Jääkärirykmentin kokous- ja juhlatilana. Kilta ja sen jäsenjärjestöt ylläpitävät yhdessä rykmentin kanssa talon perinne-esineistöä. Killalla on talossa toimisto- ja varastotilaa. Talon länsipäässä on killan toimisto, keittiö, asehuone ja Jääkärisali. Asehuoneessa on Suomen sodissa käytettyjä jalkaväen käsiaseita. Jääkärisaliin on kerätty Uudenmaan

Jääkäripataljoonan perinne-esineistöä kuten pataljoonan perinnelippu, JP27:n nurkkaus sekä Arne Voutilaisen ja muiden pataljoonassa palvelleiden kunniamerkkejä.

Talon itäpäässä on Kaartin sali, Vanhan Kaartin kabinetti ja sotilasmusiikkikabinetti. Näihin tiloihin on kerätty Kaartin Pataljoonan ja Helsingin sotilassoittokuntien perinteistä kertovia esineitä. Kaartin salissa on esillä myös autojoukkojen, Ässärykmentin ja Sinen Prikaatin perinne-esineitä ja valokuvia.

Veteraanityö yhdistää sukupolvet

Killan veteraanityön tavoitteena on tukea veteraaneja antaa heille mahdollisuus tavata toisiaan mieluisassa ympäristössä. Lisäksi kilta tekee tunnetuksi veteraanien saavutuksia.

Veteraanit osallistuvat aktiivisesti Killan ja rykmentin tilaisuuksiin, kuten vuosikokouksiin, juhliin, rykmentin vuosipäivätilaisuuksiin ja varusmiesten valatilaisuuksiin. Kilta on aktiivisesti mukana myös veteraanien omissa tilaisuuksissa. Näitä ovat esimerkiksi 13.10. pidettävä Ässä-rykmentin perustamispäivän muistotilaisuus, talvisodan päättymisen muistopäivä 13.3. sekä Sinisen Prikaatin muistopäivä 6.2. Kiltalaiset osallistuvat tuolloin veteraanien ja heidän omaistensa kanssa seppeleenlaskutilaisuuksiin. Kilta laskee seppeleen myös rykmentin vuosi- ja perinnepäivänä veteraaniensa muistoa ja elämäntyötä kunnioittaen.

Kilta järjestää Kansallisena veteraanipäivänä 27.4. Jääkäritalolla kahvitilaisuuden. Veteraanien lisäksi tilaisuuksiin kutsutaan rykmentin henkilökuntaa ja varusmiehiä. Kilta osallistui vuonna 2007 ”Sotiemme veteraanit 2007” -keräykseen. Tuolloin osa saunatuotoista ohjattiin sotaveteraanien kuntoutukseen. Lisäksi yksittäiset kiltalaiset tekivät rahalahjoituksia.

- *Ässäveteraani Matti Kaukoranta osallistui mielellään erilaisiin kiltatapahtumiin. Hän myös kannusti kiltalaisia osallistumaan Ässä-rykmentin veteraanitilaisuuksiin.*

Jäsenistön maanpuolustustahdon ja -hengen ylläpito

Jäsenistön maanpuolustushengen ylläpito ja maanpuolustustietouden jakaminen on yksi killan kolmesta ydintehtävästä. Käytännössä työ pitää sisällään erilaisia jäsentapahtumia koulutustilaisuuksia ja juhlatilaisuuksia. Myös viestinnällä on tärkeä merkitys maanpuolustustahdon ylläpidossa. Killalla on vuosittain useita kymmeniä jäsentapahtumia. Suosituimpia tilaisuuksia ovat juhlat, esitelmät, retket ja ampumavuorot.

Hallitus tekee koko vuodelle tapahtumakalenterin. Kaikki jäsenet saavat vuoden alussa listan tulevista tapahtumista ja niistä muistutetaan pitkin vuotta lehdissä ja jäsentiedotteissa. Kiltalaiset osallistuvat aktiivisesti myös sidosryhmien kuten rykmentin, jäsenyhdistysten ja yhteistyökumppanien tilaisuuksiin.

Jäsenet saavat killan kautta tietoa myös turvallisuuspolitiikasta ja vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta. Monet jäsenillat, retket ja lehtiartikkelit käsittelevät näitä teemoja.

Jäsenhankintakilpailu toi yli 200 uutta jäsentä

Killalla oli vuonna 1993 noin 500 jäsentä. Vuonna 1992 Helsingissä järjestetyt Maanpuolustusmessut toivat runsaasti nuoria jäseniä killtaan. Vuodesta 1993 alkaen myös Maanpuolustuskoulutus ry:n kurssit toimivat tehokkaana rekrytointikanavana killalle. Jokaiselle killan järjestämälle kursseille osallistuvalla tarjottiin mahdollisuutta liittyä killtaan. Vuoteen 1998 mennessä jäsenmäärä oli kasvanut noin 650 henkilöön.

Vuoden 2004 lopussa killa erotti kaikki jäsenmaksunsa laiminlyöneet jäsenet. Tuolloin jäsenmäärä väheni yli sadalla hengellä. Hallitus käynnisti seuraavan vuoden alussa jäsenhankintakampanjan. Hallitus nimesi työryhmän suunnittelemaan ja toteuttamaan jäsenhankintaa. Samanaikaisesti koko hallitus paneutui jäsenpalvelujen kehittämiseen ja uusien jäsenten haltuunottoon. Kampanjan tunnuksiksi tuli ”Meissä kaikissa asuu pieni leijona”. Sen tavoitteena oli nostaa killan jäsenmäärä 700:an vuoden 2005 loppuun mennessä.

Hallitus kannusti kaikkia jäseniä värväämään uusia jäseniä. Parhaille jäsenvärväreille luvattiin huimia palkintoja. Killtaan liittyi vuoden aikana 206 uutta jäsentä. Jukka Vuolio voitti kilpailun hankkimalla vuoden aikana 120 uutta jäsentä. Hän rekrytoi uudet jäsenet pääosin omasta kotikaupunginosastaan Vuosaaresta.

■ *Meissä kaikissa asuu pieni leijona* –kampanjan tuloksena killtaan liittyi vuoden 2005 aikana yli 200 uutta jäsentä. Jukka Vuolio rekrytoi heistä 120.

Suostuttelin erityisesti naisia mukaan toimintaan. Heidän miehensä oli sitten pakko liittyä myös kiltaan. Värväys alkoi kehittyä sitten itsestään kun joku kuuli kaverinsa liittyneen kiltaan.

Täällä vanhassa Vuosaassa väki on poikkeuksellisen isänmaallista ja maanpuolustushenkistä. Kiltaan kuuluminen on heille tärkeää osallistumista maanpuolustuksen hyväksi. Varsin monet haluavat olla killassa ihan vaan jäsenmaksun maksajana.

Maanpuolustuskieltojen liitto palkitsi killan ansiokkaasta jäsenhankinnasta vuonna 2005. Killalle myönnettiin 200 euron palkinto.

Vuonna 2008 Killan jäsenistä noin 100 on naisia. Jäsenten ikärakenne on melko tasainen. Alle 35-vuotiaita on 20 %, 36 – 50-vuotiaita 25 %, 51 – 65-vuotiaita 35 % ja yli 65-vuotiaita 20 %. Veteraaneja jäsenistä on tällä hetkellä noin 80. Pääosa viime vuosina kiltaan liittyneistä naisista ja miehistä on alle 35-vuotiaita. Jäsenkunnassa on vielä useita sotaveteraaneja.

Henkilöjäsenen jäsenmaksu oli vuosina 1998 – 2001 100 markkaa. Vuonna 2001 maksua nostettiin 20 euroon ja vuonna 2005 se nousi 22 euroon. Veteraanien jäsenmaksu oli vuoteen 2001 asti 10 markkaa. Vuoden 2001 syyskokous päätti, että kaikki veteraanit otetaan kunniajäseniksi ja vapautetaan jäsenmaksuista. Varusmiehiltä ei peritä jäsenmaksua liittymisvuodelta. Yhteisöjäsenen jäsenmaksu on 85 euroa.

Yhteisöjäseniä ja yhteistyökumppaneita

Kun kilta sääntömuutoksen myötä vuonna 1998 avasi yhteisöjäsenyyden, sai se pian useita jäsenhakemuksia. Yhteistyövaliokunnalla oli tärkeä rooli jäsenhankinnassa. Vuoden 1999 alusta lukien Autojoukkojen Helsingin kilta, Kaartin kilta, Santahaminan Urheilukomppanian perinneyhdistys ry, Santahaminan Varuskunnan Urheilijat ry, Sissikerho ry, Sissiosasto ry, Sotilasmusiikkikilta ry, Sotilaspoliisikilta ry sekä Urheilujoukkojen- ja koulun killan Helsingin osasto olivat killan jäseniä.

Vuoden 1999 lopussa killassa oli 11 yhteisöjäsentä. Joukkoon olivat tuolloin liittyneet Helsingin Sotilaspoliisikilta ry ja Länsi-Helsingin maanpuolustus ry. Vuonna 2004 yhteisöjäsenten määrä laski kahdeksaan. Länsi-Helsingin maanpuolustus ry lopetti toimintansa vuoden 2003 lopulla ja iso osa sen jäsenistä liittyi Kaartin Jääkärirykmentin Kiltaan. Urheilujoukkojen- ja koulun killan Helsingin seudun osasto jatkoi yhteistyökumppanina. Sotilaspoliisikilta ry erosi vuoden 2003 lopussa.

Tänään killalla on kahdeksan jäsenyhdistystä ja 21 yhteistyökumppania. Killalla ja sen jäsenyhteisöillä on yhteensä yli 2 500 jäsentä.

Jäsenyhteisöjen lisäksi killalle on kymmenen vuoden aikana muodostunut laaja yhteistyökumppanien verkosto. Tähän verkostoon kuuluvat Kaartin Jääkärirykmentin ja Kaartinjääkäritoimikunnan lisäksi sotilaskotiyhdistyksiä, pääkaupunkiseudun kau-

■ *Vuonna 2002 killalla oli yhteisöjäsenten lisäksi 29 yhteistyökumppania. Rykmentin 5-vuotisjuhlaparaatissa Senaatintorilla killan lippulinna oli yhteensä 32 yhteisöjäsenten ja yhteistyökumppaneiden lippua.*

■ Yhteistyövaliokunta kokoontui Jääkäritalolle rykmentin valapäivänä 3.2.2002.

pungit, veteraanijärjestöjä sekä Roihuvuoren seurakunta. Varsinkin toiminnan alkuvaiheessa, killalla oli merkittävä rooli rykmenttiä koskevan ajankohtaisen tiedon välittämisessä yhteistyökumppaneille.

Vuonna 2002 killalla oli yhteisöjäsenien lisäksi 29 yhteistyökumppania. Rykmentin 5-vuotisjuhlaparaatissa Senaatintorilla killan lippulinna oli yhteensä 32 yhteisöjäsenien ja yhteistyökumppaneiden lippua.

Uutta virtaa vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta

Kun vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus käynnistyi vuonna 1992, kilta lähti siihen välittömästi mukaan. Vuosina 1992 – 1998 yksittäisillä yhdistyksillä oli merkittävä rooli koulutuksen järjestämisessä. Kilta järjesti vuosittain useita sotilaallisia kurseja sekä kaikille kansalaisille avoimia Kansalaisen turvakurssia ja Valmius-

kursseja yhteistyössä vuonna 1993 perustetun Maanpuolustuskou-
lutus ry:n (MPK) kanssa. Koulutuksesta tuli pian keskeinen toi-
mintamuoto killalle. Kilta oli vuoteen 1998 asti aktiivisesti mukana
myös UudJP:n kertausharjoitustoiminnassa sekä reserviyksikkötoi-
minnassa (RYT).

Muutamassa vuodessa killasta tuli keskeinen MPK:n kurssien
järjestäjä Helsingissä. Killan erityisenä osaamisalueena oli asutus-
keskustaistelu. Killan asutuskeskustaistelukouluttajat olivat tuol-
loin hyvin kysytyjä MPK:n kursseilla.

Vuonna 1998 killa järjesti noin kymmenen kurssia joissa koulu-
tettiin noin 300 oppilasta. Koulutukseen osallistui vuosittain noin
30 kouluttajaa killasta. Omien kurssien lisäksi killan kouluttaja osal-
listuivat myös muiden yhdistysten järjestämille kursseille koulutta-
jana. Kilta järjesti koulutusta usein yhteistyössä muiden järjestöjen
kanssa. Se loi pohjaa tulevalle yhteistyölle ja yhteisöjäsenyyksille.

Vuonna 1998 MPK organisoitiin uudelleen. Tämän jälkeen yh-
distyksillä ei enää ollut vetovastuuta koulutuksesta. Koulutuksen
rooli killan toiminnassa pieneni huomattavasti. Jääkäritalo toimi
kuitenkin vielä vuosia yhtenä keskeisenä Helsingin vapaaehtoisen
koulutuksen keskuksista.

Vaikka kiltalaiset jatkoivat MPK:n kouluttajina tämänkin jäl-
keen, koulutusta ei kuitenkaan enää suunniteltu osana killan toi-
mintasuunnitelmaa. Kurssit eivät
myöskään toimineet entiseen ta-
paan rekrytointitilaisuuksina kil-
lalle.

Kilta oli aktiivisesti muka-
na vuonna 1995 käynnistynees-

- Kilta järjesti vuoteen 1998 asti useita MPK:n kursseja. Senkin jälkeen monet kiltalaiset ovat osallistuneet oppilaina ja kouluttajina erityisesti MPK:n sotilaalliseen koulutukseen.

sä Reserviyksikkötoiminnassa (RYT). Sen tarkoituksena oli pitää SA-joukko yhtenä kokonaisuutena myös reservissä. Tavoitteena oli, että yksikön jäsenet pitäisivät yhteyttä toisiinsa eri tavoin myös varusmiespalveluksen jälkeen. Killan edustajat kävivät kertomassa varusmiehille toiminnasta ja kannustivat heitä liittyyään omaa reserviyksikköönsä. Killalla oli rooli erityisesti omaehtoisen toiminnan järjestämisessä ja varusmiesten houkuttelemisessa näihin tilaisuuksiin. Kilta järjesti tilaisuuksia tutustua pataljoonan koulutukseen sekä vapaamuotoista yhdessäoloa ja saunomista killan saunalla.

Kun 90-luvun lopulla puolustusvoimat teki joukkotuotantouudistuksen, RYT-toiminta siirtyi killoilta yksiköille itselleen.

Reserviläiset ylläpitävät ampumataitoaan

Killan säännölliset ampumavuorot alkoivat kesäkuussa 2001. Ennen tätä kiltalaisilla oli ollut satunnaisesti mahdollisuus harjoitella ammuntaa omilla ratavuoroilla. Ammuntoihin saivat osallistua henkilöt, joilla oli oma ase ja siihen hallussapitolupa. Ampujilta edellytettiin lisäksi voimassa olevaa ampujan vakuutusta. Alkuun ampujilta perittiin muodollinen 10 markan hinta korvauksena taulu- ja paikkamateriaalista. Pian ampumavuorosta tuli täysin maksuton.

Killalla on kerran viikossa pistoolivuoro ja kiväärivuoro noin joka toinen viikko. Säännöllinen ampumatoiminta on tuonut runsaasti uusia jäseniä kiltaan. Se on ylivoimainen jäsenetu erityisesti reserviläisille.

Kilta järjesti ammuntaa harrastaville kiltalaisille turvallisen ampujan kurssin maaliskuussa 2007. Kurssi sisälsi teoriakoulutusta SRA:n (sovellettu reserviläisammunta) säännöistä kokeineen sekä käytännön harjoittelua ammuntatesteineen. Ampujat tekevät yhdessä retkiä erilaisiin asealan tapahtumiin kuten asemessuille.

Kiltakisa yhdisti Helsingin alueen kiltoja

Koulutuksen myötä syntyneen yhteistyön yhtenä tuloksena on vuonna 1996 käynnistetty Kiltakisa. Ajatus Helsingin alueen kiltojen yhteisestä, vuosittain järjestettävästä leikkimielisestä kisailusta sai alkunsa Suomenlinnan Rannikkorykmentin killan ja Länsi-Helsingin maanpuolustuksen jäsenten epävirallisissa keskusteluissa. Idea sai tuulta purjeisiinsa kun se esiteltiin killan hallituksen jäsenelle Heikki Alanaatulle tupakansavuisessa ja kahvintuoksuaisessa Jääkäritalon keittiössä. Kiltajen edustajat ideoivat yhdessä ensimmäisen kisan ja kutsuivat kaikki Helsingin kiltapiirin killat mukaan.

Kiltakisan tarkoituksena oli ylläpitää maanpuolustushenkeä ja kannustaa Helsingin Kiltapiirin alueella toimivia kiltoja yhteistyöhön. Kisa oli herrasmieskilpailu, jossa rasteilla suoritettiin erilaisia maanpuolustustaitoihin ja -tietoihin liittyviä tehtäviä. Kisa tarjosi alueen killoille tulla tutustumaan Santahaminaan. Tapahtuma siirtyi muutaman vuoden kuluttua Helsingin Kiltapiirin järjestelyvastuulle. Kisa järjestetään edelleen kerran vuodessa.

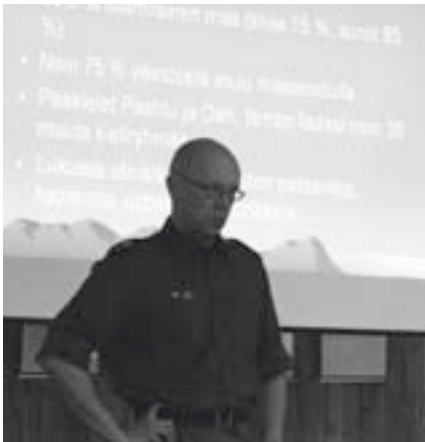

■ Kiltakisa yhdisti Helsingin kiltoja ja loi pohjaa tulevalle yhteistyölle.

Yhteisöllisyys kasvaa jäsentilaisuuksissa ja retkillä

Vuoteen 1998 asti killan toiminta keskittyi vuosikokouksiin, itenäisyyspäivän juhliin ja talkoisiin. Lisäksi kiltta oli kunnostautunut koulutus- ja reserviyksikkötoiminnassa. Killan saunan ja Jääkäritalon korjaustöillä on aina ollut merkittävä yhteisöllisyyttä ylläpitävä rooli erityisesti miesten keskuudessa.

Retket, esitelmät ja muut jäsentilaisuudet tarjoavat kiltalaisille mahdollisuuden kokea ja oppia uusia asioita hyvässä seurassa. Kun sääntömuutos käynnisti laajan yhdistysten välisen yhteistyön, ensimmäinen ihmisiä yhdistävä tekijä oli tupaillat. Yhteistyövaliokunta käynnisti ne vuonna 1999. Tupaillat alkoivat Jääkäritalolla pidettävällä esitelmällä ja sen jälkeen halukkailla oli mahdollisuus käydä saunomassa Kaartin killan saunalla. Järjestelyvastuu kiersi killan jäsenyhteisöillä. Tilaisuuksia järjestettiin muutaman kerran vuodessa ja niiden teemat vaihtelivat. Kukin järjestäjätaho valitsi omaa toiminta-ajatusta lähellä olevan teeman. Teemat olivat monipuolisia ja mielenkiintoisia ja tilaisuudet olivat avoimia kaikille killan ja sen jäsenyhteisöjen jäsenille.

■ Väapeli Esa Piisilä kertoi jäsenillassa kokemuksestaan rauhanturvatehtävissä Afganistanissa.

Vuonna 2004 tupailtojen suunnittelu siirtyi yhteistyövaliokunnalta killan hallitukselle. Samalla tilaisuuden nimi muuttui jäsenillaksi ja niihin liittynyt saunominen jäi pois. Aikaisemmin tilaisuuksien järjestelyvastuu oli vuorotellen eri killoilla. Tämä takasi monipuolisen aihevalikoiman. Nyt vastuu tilaisuuksien suunnittelusta ja toteutuksesta on ensisijaisesti jäsentapahtumista vastaavalla hallituksen jäsenellä. Jäseniltoihin osallistuu, aiheesta riippuen, jopa yli 70 kiltalaista, varusmiestä ja rykmentin henkilökuntaan kuuluvia.

Luennoitsijat ovat useimmiten Kaartin Jääkärirykmentistä, Maanpuolustuskorkeakoulusta tai killoista. Myös rykmentissä aikaisemmin työskennelleet upseerit tulevat mielellään puhumaan killan jäseniltoihin. Killan ja sen jäsenyhteisöjen jäsenten keskuudessa on useita kokonaisurvallisuuden asiantuntijoita. Myös he ovat usein jäseniltojen asiantuntijapuhujina.

Jäsenretket ovat kohdistuneet ensisijaisesti muihin joukko-osastoihin tai erilaisiin maanpuolustustapahtumiin kuten Hamina Tattooseen, Sotapojan taivas-tapahtumaan ja Puolustus ja turvallisuus -messuille. Joukko-osastovierailuilla isäntänä on usein rykmentissä aikaisemmin palvellut upseeri. Kitalaiset ovat näillä matkoilla tutustuneet myös lähialueiden museoihin ja muihin nähtävyyksiin. Monet jäsenyhteisöjen retkistä ja muista tapahtumista ovat avoimia myös muiden jäsenyhteisöjen jäsenille.

Vuodesta 2005 lähtien kilta on järjestänyt neljännesvuosittain tutustumistilaisuuden uusille jäsenille. Tilaisuudet järjestetään samanaikaisesti rykmentin toiminta- ja kalustonäytösten kanssa, jotta uusilla jäsenillä on samalla mahdollisuus tutustua rykmentin toimintaan. Munkkikahvin lomassa vanhemmat kitalaiset kertovat uusille jäsenille, mihin he oikein ovat lähteneet mukaan. Tilaisuudessa kannustetaan uusia jäseniä alusta lähtien osallistumaan aktiivisesti jäsentapahtumiin ja antamaan palautetta toiminnasta.

Kaksi kertaa vuodessa pidettäviin vuosikokouksiin ja niiden yhteydessä järjestettäviin esitelmiin osallistuu enimmillään jopa 80 jäsentä. Ennen varsinaista kokousta killan valtuuskunta kokoontuu omaan kokoukseensa. Vähintään kerran vuodessa rykmentin komentaja tai esikuntapäällikkö käy kertomassa rykmentin nykytilas-

■ Killan retket kohdistuvat usein erilaisiin sotahistoriallisiin kohteisiin.

■ Rykmentin kalustonäytöksessä uudet kitalaiset pääsevät tutustumaan taisteluvälineisiin ja seuraamaan varusmiesten taistelunäytöstä.

ta ja tulevaisuuden suunnitelmista. Kilta tarjoaa kokouslounaan ja kahvit. Rykmentin johdon edustaja osallistuu aina kokouksiin.

Kilta järjestää joka vuosi itsenäisyyspäivän kahvitilaisuuden Jääkäritalossa. Pitkään tarjoilujen järjestämisestä vastasivat pääasiallisesti hallituksen jäsenten vaimot ja hallituksen naisjäsenet. Kuten muussakin toiminnassa, viime vuosina myös juhla järjestelyihin on ilmoittautunut jäsenistön keskuudesta henkilöitä, joilla on halua ja kykyä näihin tehtäviin. Juhlaohjelmaan sisältyy musiikkia, palkitsemisia, kakkukahvit ja juhlapuheita. Kahvitilaisuuteen osallistuu jopa yli 100 henkilöä.

Vuonna 2003 pidetty 40-vuotisjuhla oli yleisömenestys. Vuosikokouksen lisäksi päivän ohjelmaan sisältyi seppeleenlasku, kent-

tähartaus, vastaanotto, Pojat kansan urhokkaan –kirjan julkistaminen ja iltajuhla. Sotilaskodissa järjestettyyn iltajuhlaan osallistui lähes 200 kiltalaista seuralaisineen. Veteraanit osallistuivat juhlaan kunniavieraina. Iltajuhla sisälsi illallisen ja monipuolisen tanssi- ja musiikkiohjelman lisäksi tanssia.

Juhlan jälkeen jäsenet esittivät järjestäjille toivomuksen vuosittain järjestettävästä illanvietosta. Vuosina 2004 ja 2005 kilta järjesti syyskokouksen jälkeen Iloisen maanpuolustusperinneiltaman. Tilaisuudet järjestettiin Santahaminan sotilaskodissa. Sotilaskotiyhdistys ja Santahaminan maanpuolustuskerho vastasivat tarjoiluista. Illan ohjelma käsitti tanssi- ja lauluesityksiä, tanssia, yhteislaulua ja arpajaiset. Killan pitkämatkalaiset veteraanijäsenet ja heidän puolisonsa saivat ilmaisen kasarmimajoituksen ja aamiaisen. Kilta maksoi veteraanien ja heidän puolisoidensa ruokailu- ja juhlakulut.

Kiltalaisten on mahdollisuus osallistua myös rykmentin perinne- ja juhlatilaisuuksiin sekä Kaartin Soittokunnan konsertteihin. Rykmentti ja kilta järjestävät lisäksi yhdessä omaistenpäivät ja veteraanipäivät. Näihin osallistuu runsaasti kiltalaisia. Myös monet

■ Sotilaskotiin koottu valokuvanäyttely kertoi killan uroteoista 40 vuoden ajalta.

■ Elokuussa 2007 bussilastillinen kiltalaisia vieraili Kultarannassa presidentin kesäasunnossa. Vierailun isäntänä toimi entinen rykmenttiläinen majuri Jukka Jokinen, joka toimii nyt presidentin 3. adjutanttina. Samalla matkalla ryhmä vieraili Turussa Saaristomerren Meripuolustusalueella ja miinalaiva Hämeenmaalla.

jäsenyhteisöjen tilaisuudet ovat avoimia kiltalaisille. Samoin kaikki jäsenyhdistysten jäsenet ovat tervetulleita killan jäsentilaisuuksiin.

Saunalla on ollut koko killan historian ajan tärkeä rooli jäsenten yhteisöllisyyden muodostumisessa ja ylläpitämisessä. Ensimmäiset lölyt kiltasaunassa heitettiin 23.12.1964. Sauna rakennettiin talkootyönä ja sitä on sen jälkeen ylläpidetty ja korjattu talkoilla. Saunarakennuksessa on sauna, pesuhuone, pukuhuone, wc, keittiö ja takka huone. Lisäksi rannassa on erillinen savusauna.

Kilta tarjoaa jäsenilleen ilmaisen saunavuoron kerran kuukaudessa. Vuorojen yhteydessä kiltalaisilla on ollut mahdollisuus suunnistaa. Helsingin Varuskunnan Urheilijoiden vapaaehtoiset ovat yl-

läpitäneet suunnistusrataa. Myös Kaartin killalla on oma sauna saaren länsipuolella. Kiltalaiset ovat sielläkin talkoilla korjanneet taloa, siivonneet pihaa ja hakanneet halkoja. Myös tätä saunaa kiltalaiset voivat käyttää ”asevelihintaan”.

Vuonna 2006 hallitus päätti teettää jäsentutkimuksen, jonka avulla haluttiin saada tietoon jäsenten liittymissyitä, jäsenpalvelujen ja viestinnän onnistumista sekä kiltalaisten tulevaisuuden odotuksia. Tutkimuksen mukaan jäsenistö on erittäin tyytyväinen toimintaan ja viestintään. Erityisesti retket, toimintanäytökset, itsenäisyyspäivän juhlat ja saunatalkoot kiinnostavat. Syyksi jäsenyydelle useimmat mainitsivat halun olla samanhenkisten ihmisten seurassa, perinteiden vaalimisen ja oman maanpuolustustietouden kasvattamisen.

■ Everstiluutnantti Ilppo Vuotilainen suunnitteli 40-vuotisjuhlatusun.

Kymmeniä tapoja tehdä vapaaehtoistyötä

Kiltalaisilla on mahdollisuus osallistua toiminnan suunnitteluun ja toteuttamiseen mm. hallituksessa, erilaisissa toimikunnissa ja työryhmissä sekä monissa projekteissa. Killassa on useita luottamustehtäviä, joihin jokaisen kiltalaisen on mahdollista pyrkiä. Näiden lisäksi halukkailla vapaaehtoisilla on mahdollisuus osallistua erilaisten yksittäisten tapahtumien ja projektien suunnitteluun ja toteutukseen.

Tehtyjen talkootuntien kokonaismäärä ei ole pienentynyt merkittävästi kymmenen vuoden aikana. Talkoiden painopiste on kuitenkin siirtynyt saunan ja Jääkäritalon rakennustöistä esimerkiksi erilaisten tilaisuuksien, julkaisujen, varainhankinnan ja viestinnän suunnitteluun ja toteutukseen.

Kiltasaunalla käsistään kätevät kiltalaiset ovat jo vuosikymmeniä päässeet nikkaroimaan, rakentamaan ja pilkkomaan puita.

Saunaa on rakennettu, korjattu, ylläpidetty ja siivottu pääosin tal-koovoimalla. Killan saunan vesikattopinnoitteet uusittiin kokonaan kesällä 2002. Vain pieni osa työstä teetettiin ulkopuolisella urakoit-sijalla. Kiltalaiset käyttivät töihin noin 300 talkootyötuntia.

Jääkäritalolla oli 90-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa isoja re-montteja. Niiden toteutus oli pääosin vapaaehtoisten kiltalaisten kä-sissä. Jääkäritalon vintin remontin aikana vuonna 2001 kiltalaiset tekivät 1 425 talkootuntia. He rakensivat vintille pieniä varastotiloja ja ison työskentelytilan. Vuonna 2002 kiltalaiset korjasivat Jääkäri-salin huonekalut. Salin 70 tuolia, 10 pöytää ja 4 vitriiniä hiottiin ja petsattiin uudelleen. Projektiin kului yhteensä noin 1 800 talkootyö-tuntia. Nykyisin vastuu Jääkäritalosta on Kaartin Jääkärirykmen-tillä ja kiinteistön ylläpito on siirretty ulkopuolisten ammattilaisten hoidettavaksi.

Killan jäsentiedote, Kiltautiset, ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Tiedote lähetetään postitse jokaiselle 800:lle jäsenelle. Postitustal-koot toteutetaan Jääkäritalossa. Niihin kokoontuu kymmenkunta kiltalaista, jotka työskentelevät sämpylä- tai munkkikahvipalkal-la. Kiltautiset, Kaartin Jääkäri -lehti ja killan verkkosivut kootaan talkoilla. Myös valokuva-arkiston ja muun killan arkisto- ja perin-nemateriaalin keruuta ja ylläpitoa on tehty vuosien varrella talkoo-

työnä. Esimerkiksi vuoden 2002 aikana kiltalaiset käyt-tivät valokuva-arkiston sel-vittämiseen yhteensä 800 talkootyötuntia.

■ *Klapitalkoissa riittää töitä kaikille halukkaille.*

Osa killan jäsenistä keskittyy vapaaehtoistyössään erityisesti perinteisiin. Perinteiden kerääminen, tallentaminen ja esillepano antaa asiasta kiinnostuneille monenlaisia toimintamahdollisuuksia. Kilta tarvitsee lisäksi jatkuvasti vapaaehtoisia, jotka haluavat esitellä Jääkäritaloa killan ja rykmentin vierasryhmille.

Kilta järjestää ajoittain asiakastilaisuuksia killan saunalla. Kiltalaiset järjestivät saunan vuokranneille yrityksille erilaista ohjelmaa kuten värikuula-ammuntoja ja tehtävärasteja saunan lähimaastossa.

Erilaiset isot hankkeet ovat aina olleet keskeinen osa jäsentoimintaa. Hyviä esimerkkejä näistä ovat Joutselän patsas, kuntosali, Jääkäritalo, sauna ja julkaisut. Näissä hankkeissa kiltalaiset ovat voineet hyödyntää omaa osaamistaan ja kontaktejaan killan ja rykmentin hyväksi.

Kilta ja sen jäsenyhteisöt järjestivät vuosina 1998 ja 1999 Vekosetti-tapahtuman. Taivallahden kasarmilla järjestetyn tapahtuman tarkoituksena oli maanpuolustushengen kohottaminen ja varojen keruu varusmiesten vapaa-ajan viettoon. Ohjelmaan sisältyi sotilasmusiikkia, reserviläisten taistelunäytös, kalustoesittelyä, sotilaspukuesitys, kenttälounas ja arpajaiset. Tapahtuman suunnitteluun ja toteuttamiseen osallistui useita kymmeniä kiltalaisia. Myös kaksi kertaa vuodessa toteuttava omaistenpäivät kokoaa kymmeniä vapaaehtoisia erilaisiin järjestelytehtäviin.

■ Rakennusalan ammattilaiset Jaakko Karlsson (oik.) ja Hans Ekholm ovat tehneet paljon talkootyötä kiltasaunalla.

Yhteistyöverkostot tarjoavat toimintamahdollisuuksia jäsenille

Kilta on hyvin verkottunut Santahaminassa toimivien yhteisöjen kanssa. Kun Helsingin varuskunnan kerhotoimintaa järjesteltiin uudelleen, Santahaminaan perustettiin uusi yhdistys, Santahaminan maanpuolustuskerho lokakuussa 2002. Kerhon perustajajäseniä olivat Santahaminan Upseerikerho ja Santahaminan Toimiupseerikerho. Kolmanneksi jäseneksi kerhot pyysivät Kaartin Jääkärirykmentin kiltaa. Killalla on edustaja kerhon hallituksessa. Kerho on nyt toiminut uuden muotoisena lähes kuusi vuotta. Kiltalaiset ovat tervetulleita kerhon kaikkiin tilaisuuksiin kuten vappu- ja äitienpäivälounaalle, rapujuhliin ja pikkujouluihin.

Sotilaskoti on aina ollut läheinen yhteistyökumppani killalle. Ne ovat yhdessä tukeneet rykmentissä palvelevia varusmiehiä järjestämällä heille mielekästä vapaa-ajan toimintaa. Santahaminassa toimiva Helsingin Seudun Sotilaskotiyhdistys on killan läheisimpiä

■ Santahaminan koulun urheilukenttä vihittiin käyttöön kesällä 2000. Sven Ikkäheimonen ja muut kiltalaiset auttoivat tilaisuuden käytännön järjestelyissä.

yhteistyökumppaneita. Sotilas-kotisisarten on mahdollista osallistua killan jäsentilaisuuksiin. Kilta on myös järjestänyt sisarille perinne-esitelyjä ja Santahamina-kierroksia.

Killalla ja Santahaminan kaupunginosayhdistyksellä Santahaminaseuralla on yhteinen tavoite Santahaminan perinteiden vaalimisessa. Yhdistykset järjestivät ensimmäisen yhteisen opaskurssin vuoden 2007 alussa. Kurssilla koulutettiin toistakymmentä kiltalaista ja Santahaminaseuran jäsentä kertomaan rykmentin perinteistä ja Jääkäritalosta sekä opastamaan vieraita Santahaminassa.

Kilta tiedottaa jäsenistölleen muiden Santahaminassa ja lähellä kilttaa olevien organisaatioiden tapahtumista. Kiltalaiset osallistuvat ahkerasti sotilasläänin järjestämiin kenttäehtoollisiin ja yhteislaulutilaisuuksiin sekä maanpuolustus- ja veteraanijärjestöjen itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin. Myös Santahaminan sisäiset tilaisuudet kuten Santahaminapäivä, Huoltoaliupseerien talvipäivä ja monet Santahaminan Maanpuolustuskerhon tilaisuudet kiinnostavat kiltalaisia. Kiltalaiset ovat myös ajoittain osallistuneet näiden tilaisuuksien järjestelyihin.

Kilta on alusta asti ollut mukana Maanpuolustuskiltojen liiton toiminnassa. Killan johto on aina pitänyt tärkeänä, että killa on mukana tekemässä päätöksiä myös alueellisella ja valtakunnallisella tasolla. Killan, piirin ja liiton erilaiset luottamustehtävät ovat vuosien mittaan antaneet aktiivisille ja osaaville jäsenille mahdollisuuden edetä ”järjestöurallaan”. Killan jäseniä on ollut liiton varapuheenjohtajana, liittovaltuuston jäsenenä sekä eri valiokuntien jäsenenä. Kiltalaisia on ollut myös kiltapiirin varapuheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä.

■ Killan ensimmäinen varapuheenjohtaja ja pitkäaikainen hallituksen jäsen Jaana Sarajuuri nimitettiin Maanpuolustuskiltojen liiton vuoden kiltalaiseksi vuonna 2002. Sarajuuri oli ensimmäinen nainen, jolle tämä myönnettiin.

Hallinnon kehittäminen

Vuoden 1998 sääntömuutos käynnisti muutosten sarjan myös killan johtamisessa, taloussuunnittelussa, kiinteistöjen ylläpidossa ja viestinnässä. Killan ensimmäinen toimintavuosi uudella nimellä, säännöillä, hallituksella, organisaatiolla ja toimintamalleilla käynnistyi 1.1.1999.

Hallituksen ja sen alaisuudessa toimivien työryhmien ja toimikuntien kokoonpano ja työskentelymuodot ovat muuttuneet. Hallitus on kymmenen vuoden aikana tehnyt kaksi laajaa kehittämissuunnitelmaa. Vuonna 2008 se uudisti johtamisjärjestelmänsä.

Taloussuunnittelu on kehittynyt paljon kymmenessä vuodessa. Sekä tulot että menot suunnitellaan entistä totuudenmukaisemmin. Juhlavuoden rahaston perustaminen vuonna 2003 ja sen jatkuva kartuttaminen on vahvistanut killan tasetta huomattavasti.

Yhteisöjäsenten myötä Jääkäritalo koki valtaisan muutoksen. Sinne rakennettiin uusia tiloja jäsenyhteisöjen käyttöön. Myös museota laajennettiin. Puolustusvoimissa toteutettu johtamis- ja hallintouudistus selkeytti Santahaminassa olevien kiinteistöjen huoltovastuita. Vuonna 2002 Jääkäritalo siirtyi Kaartin Jääkärirykmentin toimitilaksi. Saunan ylläpito muuttui entistä suunnitelmallisemmaksi kun killan hallitukseen tuli rakennusalan ammattilaisia.

Laajentuneen kiltayhteisön viestintä sai uusia ulottuvuuksia kun yhteistyövaliokunta ryhtyi tekemään yksityiskohtaista toimintasuunnitelmaa jäsenjärjestöjen yhteisistä tilaisuuksista ja suunnittelemaan tapahtumien viestintää. Killalla on tänään useita viestintäkanavia, joilla se varmistaa jäsenistön ja yhteistyökumppanien tiedonsaannin.

Voimakkaan kehityksen aikakausi

Hallitus käynnisti vuoden 1999 lopulla strategiatyön. Työ käynnistyi killan toiminnan vahvuuksien, heikkouksien, mahdollisuuksien ja uhkien kartoittamisella. Analyysin tarkoituksena oli etsiä niitä toiminnan muotoja, mitä ensisijaisesti tulisi kehittää.

Killan vahvuuksiksi koettiin hyvät suhteet rykmenttiin, innokkaat aktiivitoimijat, hyvä talous ja palkitsemisjärjestelmä. Heikkouksia olivat aktiivijäsenten vähäinen määrä, vähäinen tarjonta rivijäsenille, kiltojen välinen yhteistoiminta, palkitsemisehdotusten vähäinen määrä toimikunnan ulkopuolelta ja yhteydenpito varusmiehiin.

Mahdollisuuksia hallitus näki toiminnan monipuolistamisessa, hallinnon uudistamisessa, yhteistyövaliokunnassa sekä uusissa palkitsemisvälineissä. Uhkana se näki nykytilaan tyytymisen, yhteistoiminnan taantumisen, jäsenistön ikääntymisen ja palkitsemisen huonon kohdentumisen.

Työn tuloksena kiltä teki strategiasuunnitelman vuosille 2001-2002. Siinä kiltä täsmensi toiminta-ajatustaan ja ydintoimintojaan. Hallitus päätti keskittyä seuraavan kahden vuoden aikana hallintoorganisaation uudelleenorganisointiin, jäsenhankinnan ja jäsenyytä parantamiseen sekä viestinnän kehittämiseen.

Hallitus käynnisti seuraavan strategiatyön vuonna 2005. Työn lähtökohtana oli ajatus siitä, että kiltatoiminnan kehittäminen edellyttää murtautumista ulos totutuista ajatusmalleista. Toisaalta killan tuli olla uskollinen omalle toiminta-ajatukselleen ja niistä johdetuille ydintoiminnoille.

Strategiatyöskentely lähti lähimenneisyyden ja nykytilan arvioinnista ja päättyi toiminta-ajatuksen, arvojen ja ydintoimintojen määrittelyyn. Työn aikana hallitus mietti miten kiltä oli onnistunut ydintoiminnoissa viimeisten vuosien aikana. Hallitus myös tarkasti killan ydintoiminnot ja pohti, palveleeko nykyinen organisaatio näitä toimintoja.

Hallitus teki ehdotuksen killan tavoitetilaksi ja strategiaksi. Kiltalle määriteltiin toiminta-ajatus, arvot sekä ydintoiminnot. Tavoitetilassa vuonna 2010 kiltä on yhtenäinen ja taloudellisesti vahva joukko-osastokilta, joka on rykmentin tärkeä yhteistyökumppani. Jäsentoiminta ja -viestintä on vuorovaikutteista ja jäsenet osallistuvat aktiivisesti toiminnan ja palveluiden ideointiin ja toteuttamiseen. Tavoitteen saavuttamiseksi hallitus määritteli osatavoitteet vuosille 2006 – 2010. Syyskokous vahvisti lokakuussa 2005 killan strategian vuosille 2006 – 2010.

Hallitus päätti keskittyä vuoden 2008 aikana erityisesti päätös- ja yhteistyötapojen selkeyttämiseen. Hallituksen jäsenten vastuita tarkennettiin entisestään. Kymmenen vuotta toiminut yhteistyövaliokunta lakkautettiin tarpeettomana.

Killan, sen jäsenyhdistysten ja yhteistyökumppaneiden välinen yhteistyö järjestettiin uudella tavalla. Ne kytkettiin tiiviimmin mukaan hallituksen työskentelyyn. Samalla puheenjohtaja käynnisti kahdesti vuodessa toteutettavat yhteistyöpalaverit, joissa sovitaan yhteistyökumppaneiden kanssa seuraavan puolen vuoden toiminnasta. Kiltä täsmensi myös tavoitteitaan toiminnalle Helsingin kiltapiirissä ja Maanpuolustuskiltojen liitossa.

Valtuuskunnan rakennetta ja tehtäviä tullaan tarkentamaan siten, että sen toiminta palvelee entistä tehokkaammin killan ydintoimintoja. Kokoonpanoa tullaan tarkastamaan ja pääkaupunkiseudun kaupunkien sekä keskeisten veteraanijärjestöjen edustajat pyritään saamaan valtuuskunnan jäseniksi.

Kilta on yhtenäinen, organisaatioiltaan selkeä ja taloudellisesti vahva joukko-osastokilta, joka on Kaartin Jääkärirykmentin tärkeä yhteistyökumppani. Kilta tukee rykmenttiä erityisesti varusmiesten ja henkilökunnan perinnekoulutuksessa ja näiden ryhmien sitouttamisessa rykmenttiin ja sen tavoitteisiin. Kilta on tiiviisti verkottunut pääkaupunkiseudun maanpuolustusjärjestöjen kanssa.

Killan jäsenoiminta ja viestintä on vuorovaikutteista ja jäsenet osallistuvat aktiivisesti toiminnan ja palveluiden ideointiin ja toteuttamiseen. Killan jokainen jäsen kokee kuuluvansa hänelle tärkeään aatteelliseen ja toiminnalliseen maanpuolustusyhteisöön

2010

2009

Uusi toimintakulttuuri

2008

Laki vapaaehtoisesta maanpuoluksesta

2007

Talouden turvaaminen

2006

Perusasiat kuntoon

KILLAN YDINTOIMINNOT

- Kaartin Jääkärirykmentin ja palveluksessa olevien varusmiesten tukeminen
- Perinteiden vaaliminen ja niiden tunnetuksi tekeminen
- Maanpuolustustahdon ja -tietouden kasvattaminen järjestämällä jäsenistön tarpeita vastaavaa toimintaa

ORGANISAATIO

- Toimiva ja tehokas hallitus
- Aktiiviset jäsenyhdistykset
- Hyvin verkottunut valtuuskunta
- Aktiivinen ja osallistuva jäsenistö

KILLAN ARVOT

Isänmaallisuus, perinteet ja niiden kunnioittaminen, tasa-arvo ja sosiaalisuus, avoimuus ja yhteenkuuluvuus, vapaaehtoisuus

TOIMINTA-AJATUS

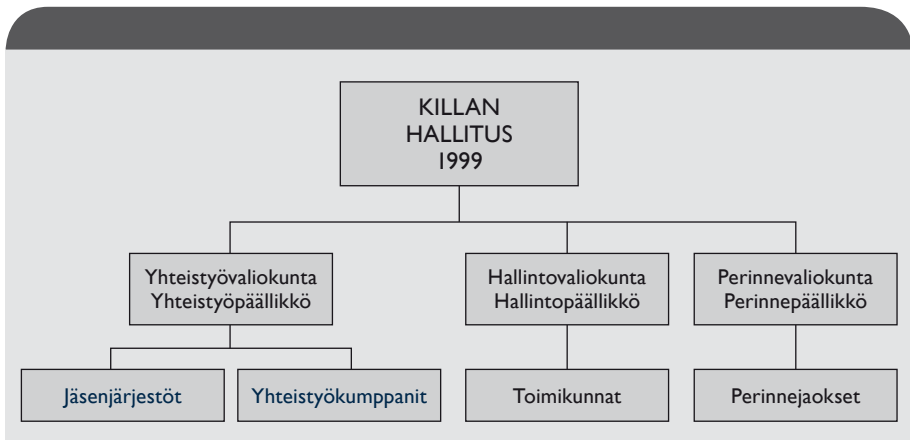
Me tuemme Kaartin jääkäreitä – Me tuemme pääkaupunkiseudun turvallisuutta

Hallitustyöskentelyyn muutoksia

Vuonna 1998 killan hallituksella oli vakiintunut toimintamalli. Asiat valmisteltiin toimikunnissa ja projektiryhmissä ja ne käsiteltiin hallituksen kuukausikokouksissa. Kullakin toimikunnalla oli oma työjärjestyksensä ja tapahtumakalenterinsa, jotka työvaliokunta oli tarkastanut ja hallitus hyväksynyt.

Hallitus muodostui puheenjohtajasta, varapuheenjohtajasta sekä 10 jäsenestä. Hallitus oli jakaantunut 10 toimikuntaan. Ne olivat työ- ja talousvaliokunta, perinne-, jäsen-, koulutus-, RYT-, sauna- ja palkitsemistoimikunnat sekä Olli Engström rahasto- ja jääkärienperinnerahastotoimikunta.

Sääntömuutoksen jälkeen jäsenyhdistyksille tarjottiin mahdollisuutta osallistua hallitustyöskentelyyn vaikka kaikilla yhdistyksillä ei hallituspaikkaa ollutkaan. Tällä haluttiin tasoittaa uusien kumppanien yhteistyön alkutaivalta ja antaa niille mahdollisuus osallistua toiminnan kehittämiseen. Hallituksen suurin jäsenmäärä uusissa säännöissä oli 16. Tästä huolimatta kokouksiin osallistui monesti useita henkilöitä uusista jäsenyhdistyksistä. Myös rykmentin ja Kaartinjääkäritoimikunnan edustajat sekä killan valtuuston puheenjohtaja osallistuivat kokouksiin. Kokouksissa oli enimmäkseen yli kaksikymmentä ihmistä.

■ Killan hallitus kokoontui killan saunalle 16.9.1998. Kokouksessa paikalla olivat Matti Granfelt (vas), Jaana Sarajuuri, Petri Käyhkö, Kari Kallonen, Heikki Alanaatu (pj.), Mika Laurell, Olli Heiskanen. Oikealla valtuuskunnan puheenjohtaja Jarmo Merinen. Keskellä rykmentin komentaja eversti Kari Kasurinen.

Vuoden 1999 alussa kilta otti käyttöön uuden hallintorakenteen. Asiat valmisteltiin valiokunnissa ja ne tuotiin hallituksen käsiteltäviksi. Hallituksen alaisena työskenteli tuolloin kolme valiokuntaa: hallinto-, yhteistyö- ja perinnevaliokunnat. Hallintovaliokunnan alaisena toimi erilaisia toimikuntia kuten jäsen-, koulutus- ja sauna-toimikunnat. Yhteistyövaliokunnan alaisena toimivat erilaiset kohdennetut perinnejaoiset kuten UudJP:n ja KaartP:n jaoiset. Valiokuntaan oli mahdollista ottaa myös muita kuin hallituksen jäseniä. Muutoksen myötä koko jäsenistön osallistumismahdollisuudet laajenivat.

Jäsenyhdistyksille tarjottiin mahdollisuutta osallistua hallitustyöskentelyyn vaikka kaikilla yhdistyksillä ei hallituspaikkaa ollutkaan. Tällä haluttiin tasoittaa uusien kumppanien yhteistyön alkutaivalta ja antaa niille mahdollisuus osallistua toiminnan ke-

■ UudJP:n killan hallituksessa oli ennen sääntömuutosta vain kaksi naisjäsentä. Toiminnan laajentuessa hallitukseen ja muihin avaintehtäviin tuli lisää naisia. Päivi Tammi (vas.) ja Sanna Häkkinen ovat toimineet hallituksessa ja useissa isoissa projekteissa.

hittämiseen. Hallituksen suurin jäsenmäärä uusissa säännöissä oli 16. Tästä huolimatta kokouksiin osallistui monesti useita henkilöitä uusista jäsenyhdistyksistä. Myös rykmentin ja Kaartinjäärkäritoimikunnan edustajat sekä killan valtuuston puheenjohtaja osallistuivat kokouksiin. Kokouksissa oli enimmillään yli kaksikymmentä ihmistä.

Vuoden 1998 jälkeen sääntöihin on tehty muutoksia kahdesti. Vuonna 2003 hallituksen suurin jäsenmäärä nostettiin 16:sta 18:een. Vuonna 2005 muutettiin johtokunta-nimitys hallitukseksi.

Lisäksi yhdistyksen kokousajankohdat ja tilintarkastajille toimitettavan aineiston ajankohta muutettiin.

Kaikilla jäsenyhdistyksillä ei enää ole omaa edustajaa hallituksessa. Puheenjohtaja kutsuu tarpeen mukaan hallituksen kokouksiin asiantuntijoita käsitteillä olevissa asioissa. Rykmentin, Kaartinjäärkäritoimikunnan ja valtuuskunnan edustajat osallistuvat edelleen kokouksiin.

Hallitus määrittelee kaikille perustoiminnoille vastuuhenkilön hallituksesta. Hänen johdollaan toteutetaan käytännössä kyseisen sektorin toiminnot. Näitä toimintoja ovat esimerkiksi hallinto, viestintä, perinteet, jäsenrekisteri, jäsentilaisuudet, sauna ja Jääkäritalo. Erilaisille projekteille ja ampumatoiminnalle on nimetty vastuuhenkilöitä myös hallituksen ulkopuolelta.

KAARTIN JÄÄKÄRIRYKMENTIN KILLAN HALLITUKSET 1998–2008

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Alanaatu, Heikki	x (pj)	x (pj)	x (pj)	x	x						
Anttila, Heikki			x	x	x	x					
Arjalvalta, Aimo				x (pj)	x (pj)	x (pj)	x (pj)	x	x	x	x
Bourdache, Kaci								x	x	x	
Ekholm, Hans							x	x	x	x	x
Granfelt, Matti	x	x	x	x							
Heiskanen, Olli	x	x									
Hintsala, Pentti		x	x	x	x	x	x	x			
Häkkinen, Sanna								x	x	x	
Ikäheimonen, Sven	x	x	x	x	x	x					
Jalonen, Juhani	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Jarmo, Markku									x	x	x
Johansson, Kari	x	x	x	x							
Kallonen, Kari	x	x	x	x	x	x	x				
Karlsson, Jaakko						x	x	x	x	x	x
Kesäjärvi, Sami								x	x		
Konnos, Kari	x										
Kotro, Arto			x	x	x	x	x	x	x	x	x
Koukkari, Timo								x	x	x	x
Käyhkö, Petri	x	x	x								
Laine, Leo R		x	x	x	x	x	x				
Laitila, Marjatta	x	x	x	x	x	x	x	x			
Laurell, Mika	x	x	x	x	x	x	x	x			
Loukkola, Rauno							x	x (pj)	x (pj)	x (pj)	x (pj)
Mikkola, Ritva											x
Moisio, Antti						x					
Nikkilä, Petri					x	x	x	x			
Nyström, Tommi					x	x	x				
Oja, Leo	x	x	x	x							
Ravanti, Lasse		x	x	x	x	x	x	x			
Ruuskanen, Asta					x	x	x	x	x	x	x
Sarajuuri, Jaana	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Suokas, Jarmo											x
Tammi, Päivi									x	x	
Vannas, Lauri	x	x									
Wigren, Kai								x	x	x	x
Wirtanen, Jussi							x				
Virtanen, Markku											x
Vuolio, Jukka		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	I+I3	I+I6	I+I6	I+I6	I+I6	I+I7	I+I7	I+I8	I+I5	I+I4	I+I4

Kolmen puheenjohtajan johdossa

Killalla on kymmenessä vuodessa ollut kolme puheenjohtajaa. Jokaisella on ollut omaleimainen johtamistyylinsä ja he kaikki ovat jättäneet jälkensä kiltaan. Killassa on kaksi varapuheenjohtajaa. Heillä ei ole ollut merkittävää roolia killan johtamisessa.

Heikki Alanaatu (kapteeni evp) toimi killan puheenjohtajana vuosina 1998 – 2000. Hän palveli Puolustusvoimissa vuosina 1964 – 1989 ja jäi eläkkeelle Uudenmaan Jääkäripataljoonasta.

Alanaatu oli innokas ja osaava rakentaja ja johti kiltaa vasara kädessä. Hänen puheenjohtajakauttaan leimasi sekä fyysinen että henkinen rakentaminen. Hän nikkaroi uusien jäsenjärjestöjen vapaaehtoisten kanssa sekä saunalla että Jääkäritalolla. Kaikella tehdyllä rakennustyöllä rakennettiin samalla yhteisöllisyyttä. Yhteinen tavoite edisti ihmisten tutustumista ja nopeutti erilaisten yhteistyöprojektien käynnistymistä. Alanaatun tärkeänä yhteistyökumppanina oli rykmentin ensimmäinen komentaja eversti Kari Kasurinen, joka tuki kiltaa ja sen puheenjohtajaa ja uusia yhteistyöprojekteja.

Alanaatu toimi pitkään Maanpuolustuskoulutus ry:n Helsingin koulutusalueen johtoryhmässä vuodesta 1993 lähtien. Hänen johdollaan kilta toteutti kymmeniä koulutustapahtumia. Hän rekrytoi kursseilta useita uusia jäseniä kiltaan. Alanaatu kuoli sairaskoh-
taukseseen 21.8.2002 hieman ennen 59-vuotissyntymäpäiväänsä.

Aimo Arjavalta (eversti evp) toimi puheenjohtajana vuosina 2001 – 2004. Alanaatu toimi tuolloin killan hallintopäällikkönä elo-

rytyi kursseilta useita uusia jäseniä kiltaan. Alanaatu kuoli sairaskoh-
taukseseen 21.8.2002 hieman ennen 59-vuotissyntymäpäiväänsä.

Aimo Arjavalta (eversti evp) toimi puheenjohtajana vuosina 2001 – 2004. Alanaatu toimi tuolloin killan hallintopäällikkönä elo-

■ Heikki Alanaatun puheenjohtajakaudella Jääkäritaloa kunnostettiin ahkerasti.

kuuhun 2002 asti hoitaen hallinnon käytännön asioita. Arjavalta keskittyi hallitustyöskentelyn johtamiseen ja yhteistoiminnan kehittämiseen rykmentin ja muiden sidosryhmien kanssa.

Arjavallan aikana Kaartin Jääkäri-rykmentissä toimi kaksi komentajaa, everstit Juha-Pekka Liikola ja Pertti Laatikainen. Yhteistoiminta molempien kanssa sujui erinomaisesti. Arjavalta muisti komentaja-ajaltaan minkäläistä yhteistyö vapaaehtoisten kanssa oli, eikä halunnut häiritä komentajia tarpeettomasti. Hän oli työskennellyt sekä UudJP:ssä että KaartP:ssä. Kokemukselta oli hyötyä puheenjohtajalle, joka joutui ajoittain käsittelemään joukkoyksiköiden perinteiden vastakkainasettelun aiheuttamia purkauksia.

Arjavallan puheenjohtajakauden kohokohtia olivat Pojat kansan urhokkaan-kirjan julkaiseminen sekä Killan 40-vuotisjuhlat. Arjavallan aikana kiltä ryhtyi aktiivisemmin ja monipuolisemmin tukemaan varusmiehiä.

Kun Arjavallan puheenjohtajakausi oli päättymässä, hän ryhtyi valmistelemaan seuraavan puheenjohtajan valintaa. Arjavallan ehdokas puheenjohtajaksi oli rykmentin esikunnassa tuolloin työskennellyt kapteeni Rauno Loukkola. Loukkola tuli mukaan kiltatyöhön ja lähti heti aktiivisesti mukaan sotilasmusiikkikirjahankkeeseen.

Rykmentistä eläkkeelle jäänyt Rauno Loukkola aloitti puheenjohtajana vuonna 2005. Loukkolalle on ominaista vastuun jakaminen ja alaisiin luottaminen. Hänen johdollaan kiltä uudisti johtamisjärjestelmänsä vuonna 2008. Hän käynnisti jäsenkiltojen

■ Alanaatu luovutti puheenjohtajan nuijan Arjavalalle syyskokouksessa 28.10.2000.

puheenjohtajien ja yhteistyökumppanien säännölliset tapaamiset.

Merkittävin muutos Loukkolan aikana on ollut hallituksen, rykmentin ja jäsenyhdistysten tiiviimpi kytkeminen mukaan toiminnan suunnitteluun. Jokainen hallituksen jäsen tekee esityksen oman vastuualueensa toimintasuunnitelmasta ja tehdyt suunnitelmat kootaan yhteen. Puheenjohtaja neuvotelee rykmentin johdon kanssa seuraavan vuoden toimintakalenterista. Samalla sovitaan yhteistoiminnasta ja tuesta.

Myös puheenjohtaja ja jäsenyhdistysten puheenjohtajat käyvät toimintakalenterin yhdessä läpi.

Loukkolan puheenjohtajakaudella rykmentin komentajina ovat toimineet everstit Pertti Laatikainen ja Hannu Liimatta. Loukkolan mukaan Laatikaisen asennetta ja suhtautumista Kiltaan kuvannee parhaiten hänen usein käyttämä sanonta ”Kaartin Jääkärirykmentin Kilta on rykmentin kolmas joukkoyksikkö”. Eversti Liimatta jatkaa edeltäjänsä linjoilla tukemalla kiltatoimintaa voimakkaasti.

Myös esikuntapäälliköillä on tärkeä rooli Killan toiminnassa. Loukkolan kaudella everstiluutnantti Timo Mustaniemi on osallistunut aktiivisesti hallitustyöskentelyyn. Hän on myös vaikuttanut siihen, että Jääkäritaloa ja sen laitteistoja on uusittu ja kunnostettu säännöllisesti.

■ Rauno Loukkolan puheenjohtajakaudella killan jäsenpalveluita on kehitetty voimakkaasti.

Valtuuskunnan merkitys on muuttunut

Sääntöjen mukaan valtuuskunta toimii killan henkisenä ja taloudellisena sekä perinteiden vaalimisen tukena. Sen tehtävänä on hallituksen toimintaedellytysten tukeminen. Syyskokous valitsee vuodeksi kerrallaan valtuuskunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan sekä jäsenet, enintään 30 henkilöä. Valittujen henkilöiden tulee olla kokeneita ja ansioituneita joukko-osaston tai killan edustajia. Valtuuskunnassa on aina ollut joitakin merkittäviä talouselämän vaikuttajia. Pieni osa jäsenistä on toiminut aktiivisesti erilaisista kiltaprojekteissa. Valtaosalla on ollut lähinnä taustavaikuttajan rooli.

Valtuuskunta kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Valtuuskunnan puheenjohtajalla on oikeus olla läsnä hallituksen kokouksissa.

Valtuuskunnan toiminta-ajatus vuonna 1998 oli: ”Tuemme johdokunnan toimintaedellytyksiä – tuemme Suomen turvallisuutta.” Valtuuskunta oli tuolloin järjestäytynyt kolmeksi etapiksi. Santahaminan etappi antoi henkistä tukea, Valkjärven etappi huolehti taloudellisesta tuesta ja Joutselän etappi vastasi perinteiden tukemisesta. Valtuuskunta on koko toimintansa ajan osallistunut useiden projektien rahoituksen järjestelyihin, kuten Jääkäritalon, rahastojen ja erilaisten tilaisuuksien järjestelyihin.

Valtuuskunnan toiminta ei ole juurikaan muuttunut kymmenen vuoden aikana. Aikaisemmin sen jäsenten taloudellinen panos killalle oli merkittävä. Tuki jatkuu edelleen, mutta sen merkitys killan taloudelle on pienempi. Valtuuskunnan jäsenillä oli esimerkiksi tärkeä rooli Pojat kansan urhokkaan -kirjan markkinoinnissa. He ovat myös tukeneet killan jäsenkirjeiden postitusta.

Hallitus on pohtinut sitä, löytyykö valtuuskunnalle uutta, nykyistä toimintaa paremmin tukevaa roolia.

Killan taloudellinen asema on vahvistunut

Vuoteen 1998 asti killan tulonlähteet olivat jäsenmaksujen lisäksi saunamaksut, asiakastilaisuudet ja Uudenmaan Jääkäri -lehden ilmoitustulot. Saunatulojen ja asiakastilaisuuksien talouden merkitys oli suuri. Lehden ilmoitustulot kattoivat lehdestä aiheutuneet kulut.

Kun Uudenmaan Jääkäri -lehti lakkautettiin vuoden 1998 lopussa, siitä saadut ilmoitustulot loppuivat. Koska lehdestä aiheutui myös tuotantokustannuksia, sen tuotto killalle ei ollut aina merkittävää. Lakkauttaminen ei aiheutunut killan taloudelle merkittäviä muutosta.

Olli Engström rahasto kartuttaa pääomaansa esimerkiksi teaterilippujen myymisellä. Se sai lisäksi jonkin verran lahjoituksia. Se jakaa stipendejä Uudenmaan Jääkäripataljoonan ja Aliupseerikoulun henkilökunnalle ja varusmiehille noin 500 – 700 euron arvosta vuosittain. Se on tukenut Uudenmaan Jääkäripataljoonan koulutusta lahjoittamalla pataljoonalle esimerkiksi videokameran ja muita koulutusta tukevia välineitä.

Kilta perusti Juhlavuoden rahaston killan 40-vuotisjuhlien edellä vuoden 2002 lopulla. Sen tarkoituksena on tukea killan toimintaa rahaston sääntöjen mukaisten tarkoituserien toteuttamiseksi. Rahasto on tukenut killan toimintaa muun muassa tukemalla killan 40-vuotisjuhlien järjestelyjä. Se on myös kustantanut kaksi Rykmentin- ja Suomen sotilasmusiikin perinteisiin liittyvää kirjaa ja CD-levyn käsittävää teosta. Teoksesta Pojat kansan urhokkaan... Kaartin Jääkärirykmentin perinteitä sanoin ja sävelin on tarkoitus kustantaa vuonna 2008 jo kolmas uudistettu ja laajennettu painos. Soi raikuen torvet ja rummut... Suomen sotilasmusiikin perinteitä sanoin, kuvin ja sävelin -teosta myytiin ensimmäisen 10 kuukauden aikana noin 900 kappaletta.

Jäsenmäärän kasvamisen myötä myös jäsenmaksutulot ovat kasvaneet. Saunatulojen merkitys on puolestaan vähentynyt. Aikaisemmin saunasta ja sen yhteydessä järjestetyistä asiakastilai-

■ *Juhlavuoden Rahaston puheenjohtajana on killan kunniapuheenjohtaja Heikki Anttila (oik.). Anttila on myös henkilökohtaisesti värvännyt useita nuoria jäseniä kiltaan. Kaci Bourdache oli aktiivisesti mukana killan 40-vuotisjuhlien järjestelyissä.*

suuksista saadut tulot riittivät myös esimerkiksi varusmiehiin kohdistuviin tukitoimiin. Saunan korjaus- ja huoltokustannukset ovat kasvaneet ja nykyisin saunan tulot ylittävät vain hieman siitä aiheutuvat menot.

Vuodesta 2005 alkaen hallitus on suunnitellut taloutta aikaisempaa tarkemmin. Puheenjohtaja ja taloudenhoitaja suunnittelevat talousarviorunon ja hallituksen jäsenet osallistuvat oman vastualueensa osalta talouden suunniteluun. Taloudenhoitaja seuraa tulojen ja menojen toteutumista reaaliaikaisesti.

Jääkäritalo ja sauna

Vuonna 1998 pääosa Santahaminan kiinteistöistä oli puolustusministeriön omaisuutta. Joukko-osastot tekivät tarpeen mukaan korjauseityksiä ministeriölle. Kiinteistörahat kohdentuivat kuitenkin ensisijaisesti asuinrakennusten ja kasarmien korjauksiin. Kilta vastasi tuolloin pääosasta Jääkäritalon kustannuksista. Kilta maksoi esimerkiksi kokonaisuudessaan vintin varasto- ja kokoustilojen remonttikustannukset. Puolustusvoimien hallinto- ja johtamisrakenteen muutos vuonna 2005 muutti myös kiinteistöjen omistussuhteita. Toimitilat, kuten Jääkäritalo siirtyivät Senaattikiinteistöjen omistukseen.

Jääkäritalo on tänään Kaartin Jääkärirykmentin toimitila. Rykmentti huolehtii talon vuokrasta ja kiinteistön korjauksista. Kilta vastaa talon sisustuksesta ja ylläpitää ja kehittää perinne-esineistöä. Jääkäritaloon tutustuu vuosittain noin 10 000 vierasta.

■ Jaakko Karlsson on vastannut viime vuosina kaikkien remontojen suunnittelusta. Hän suunnitteli myös vuonna 2007 toteutetun saunan keittiön ja wc-peruskorjauksen. Remontin yhteydessä kaikki sähkökaapeloinnit, valaistus ja keittiökoneet uusittiin.

Keväällä 2005 Jääkäritalossa tehtiin laaja sähköremontti. Sen myötä taloon saatiin ajantasainen palo- ja murtohälytys-, kulunvalvonta-, antenni- ja ATK-järjestelmät. Samalla Jääkärisaliin ja Kaartin saliin asennettiin videotykit.

Kiltalaiset osallistuvat edelleen museotilan ja sen kaluston entisöintiin. Vuonna 2002 kiltalaiset korjasivat Jääkärisalin kaikki tuolit. Kesäkuussa 2005 asehuone peruskorjattiin ja sisustettiin uudelleen. Kesällä 2006 killan toimisto peruskorjattiin. Killan varapuheenjohtaja, rakennusmestari Jaakko Karlsson teki korjaussuunnitelman ja kiltalaiset tekivät purkutyöt. Varsinaisen remontin rykmentti tilasi ulkopuolelta.

Killan sauna on tarjonnut kiltalaisille vuosikymmenien ajan runsaasti talkoomahdollisuuksia. Remonttitaitoiset kiltalaiset käyttävät satoja tunteja vuosittain saunan kunnostamiseen. Syksyllä 2002 saunaan tehtiin vesikattoremontti. Kiltalaiset purkivat vanhat huovat ja pinnoittivat vesikaton uudelleen. Työt aloitettiin talkoovoimin, mutta kun kiltalaisten voimat ehtyivät, palkattiin ulkopuolinen urakoitsija suorittamaan lopputyöt.

Kilta Maanpuolustuskiltojen liitossa

Killalla on ollut useita edustajia Maanpuolustuskiltojen liitossa ja Helsingin kiltapiirissä. Tästä huolimatta killan hallitus on käsitellyt vain harvakseltaan liiton tai piirin asioita kokouksissaan. Kun joku hallituksen jäsenistä on ollut liittohallituksessa tai –valtuustossa tai muussa merkittävässä asemassa liitossa, on hän ajoittain tuonut liiton terveiset kokoukseen. Hallituksella ei ole ollut erillistä strategiaa tai toimintamallia suhteessa liittoon tai piiriin. Hallitus on lähes poikkeuksetta tehnyt esityksiä liiton luottamustehtäviin, aina kun niitä on pyydetty. Luottamushenkilöiden roolista liitossa ja piirissä ollaan myös oltu ylpeitä. Ne on listattu vuosikertomuksiin ja asiaa on tuotu monissa yhteyksissä esille.

■ Maanpuolustuskiltojen liitto on useamman kerran nimennyt killan Vuoden Killaksi. Kilta on palkittu vuosina 1980, 1992, 1993, 2001, 2004 ja 2005. Ritva Kohonen vastaanotti vuonna 2005 Vuoden kiltä –kiertopalkinnon Maanpuolustuskiltojen liiton puheenjohtajalta Erkko Kajanderilta.

Liiton jäsenmaksut ovat herättäneet hallituksessa keskustelua. Varsinainen avoin keskustelu käynnistyi sen jälkeen kun hallituksessa ei enää ollut liittohallituksen tai –valtuuston jäseniä ja kun Jarmo Merinen jäi eläkkeelle liiton toiminnanjohtajan tehtävästä vuonna 2006. Ennen tätä keskustelu oli epävirallista ja tapahtui kokousten ulkopuolella.

Kilta teki vuosina 2007 ja 2008 esitykset liiton jäsenmaksun porrastamisesta. Esitys perustui hallituksen näkemykseen siitä, että liiton jäsenmaksut ovat liian korkeat suhteessa saatuun hyötyyn ja ne ovat liian suuret erityisesti isoille killoille.

Viestintä tukee killan perustehtäviä

Viestinnän tehtävänä on tukea killan perustehtäviä ja edistää niiden onnistumista. Viestinnän kohderyhmiä ovat henkilö- ja yhteisöjäsenet, Kaartin Jääkärirykmentin henkilökunta ja varusmiehet sekä laaja yhteistyökumppaneiden verkosto. Myös kiltatoiminnasta kiinnostunut suuri yleisö on viestinnän tärkeä viestinnän kohderyhmä.

Killan keskeisimmät viestikanavat ovat esite, Kiltauutiset, Kaartin Jääkäri -lehti, verkkosivut ja Helsingin Reservin Sanomat. Lisäksi kiltä-asioista viestitään Maanpuolustaja-lehdessä, yhteistyökumppaneiden tiedotteissa ja rykmentin julkaisuissa ja verkkosivuilla.

Killan jäsenmaksuun sisältyy Maanpuolustuskiltojen liiton kaksi kertaa vuodessa ilmestyvät Maanpuolustaja-lehti. Jäsenmaksuun sisältyi pitkään valtakunnallisen Reserviläinen-lehden kiltanume-

rot (4 numeroa vuodessa). Vuoden 2004 alusta lähtien Reserviläisen-lehden tilalle tilattiin pääkaupunkiseudun maanpuolustusjärjestöjen yhteinen Helsingin Reservin Sanomat. Killalla on 10 kertaa vuodessa ilmestyvässä lehdessä oma palsta.

■ *Uudenmaan jääkäristä kaartin jääkäriin – lehteen*

Uudenmaan Jääkäripataljoona julkaisi vuodesta 1958 lähtien kerran vuodessa ilmestyvää Pumppu-lehteä. Kun Uudenmaan Jääkäripataljoonan kilta perustettiin 1963, tarvitsi se oman tiedotuskanavan. Kilta otti lehden kustantamisen vastuulleen vuoden 1964 alussa. Vuonna 1967 lehden nimeksi vaihdettiin Uudenmaan Jääkäri. Lehti ilmestyi siitä lähtien neljä kertaa vuodessa. Killalla oli lehdestä johto- ja taloudellinen vastuu.

Kaartin Jääkärirykmentti ryhtyi julkaisemaan omaa joukko-osastolehteä, Kaartin Jääkäriä, vuoden 1997 alussa. Keväällä 1998

■ *Maanpuolustuskiltojen liitto on myöntänyt Kaartin Jääkäri -lehdelle kunniamaininnan vuosina 2001, 2004 ja 2006.*

rykmentin ja killan edustajat totesivat, että lehdet kannattaa yhdistää. Kun Uudenmaan Jääkäri lakkautettiin vuoden 1998 lopussa, kiltta ja rykmentti ryhtyivät yhdessä julkaisemaan Kaartin Jääkäri -lehteä. Kiltta sai lehdestä omat kiltasivut, joiden sisällöstä se vastaa.

Alussa kiltasivujen sisältö keskittyi pitkälti perinteisiin. Vuonna 2004 kiltasivujen sisällöt ja laajuus määriteltiin uudelleen ja sivuille suunniteltiin oma ulkoasu. Sivuja on nyt 6 – 8 ja ne sisältävät vähintään puheenjohtajan pääkirjoituksen, tapahtumakalenterin, yhteystiedot, kiltalaishaastatteluja sekä kuvauksia menneistä tapahtumista.

Jäsentiedote ilmestyi osana Uudenmaan Jääkäri -lehteä vuoden 1998 loppuun asti. Kun lehti lakkautettiin, jäsentiedote muutettiin erilliseksi monisteeksi. Jäsentiedote, Kilttautiset, ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Vuodesta 2003 lähtien jäsenkillat ovat halutessaan voineet postittaa killan jäsentiedotetta myös omille jäsenilleen. Kiltta vastaa kopioinnista ja jäsenkillat hoitavat itse postituksen.

■ *Kilta siirtyy sähköiseen viestintään*

Syksyllä 1999 hallituksen jäsenet Kari Kallonen ja Juhani Jalonen tekivät aloitteen killan verkkosivuista. Vaikka monellakaan ei tuolloin ollut omakohtaista kokemusta internetin käytöstä, ehdotusta kannatettiin. Asia ei kuitenkaan edennyt välittömästi. Hallitus päätti tuolloin ”tarkkailla tilannetta ja palata asiaan säännöllisin väliajoin”.

Hallituksen jäsenet kokivat tuolloin, että sivujen ylläpito ei onnistuisi vapaaehtoisvoimin. Kun Maanpuolustuskieltojen liitto vuonna 2001 ryhtyi tarjoamaan jäsenyhdistyksilleen jäsenpalveluna verkkosivuja, kiltta päätti avata omat sivunsa liiton sivujen yhteydessä. Sivut avattiin 1.10.2001. Kiltta nimesi heti vastuuhenkilön sivujen ylläpitoon. Sivujen sisältöteemat ovat pysyneet samoina alusta lähtien. Yleistiedon lisäksi sivuilla on tietoa tulevista tapahtumista, kuvallisia tapahtumakertomuksia jäsenretkiltä sekä killan jäsentiedotteet.

Tuloksellista yhteistyötä

*Perinteistä ammentaen – tästä päivästä
nauttien – tulevaisuuteen luottaen*

Kaartin Jääkärirykmentin Killalla on takanaan 45 vuotta tuloksellista maanpuolustustyötä. Tutustumalla Killan historiikkeihin voidaan todeta kiltalaisten suoneen paljon aikaansa yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Saavutusten edellytyksenä ovat olleet joukko-osaston tuki sekä asiantuntevat ja aikaansaavat kiltalaiset. Killan johtotehtäviin on hakeutunut ja valikoitunut henkilöitä, joilla on ollut rohkeus elää ajassa ja nähdä tulevaisuus sekä tehdä sen mukaisia kauaskantoisia päätöksiä. Toiminta on aina tähdännyt varusmiesten ja jäsenistön parhaaksi. Vaikka tämä historiikki valmistuu puheenjohtajuuteni kalkkiviivoilla, uskallan luvata, että kiltalaiset voivat katsoa tulevaisuuteen yhtä luottavaisesti.

Kaartin Jääkärirykmentin Kilta tulee jatkossakin olemaan Kaartin Jääkärirykmentin tärkeä yhteistyökumppani. Joukko-osastokillalle tämä yhteistyö antaa ainutlaatuisen roolin; se antaa ”elämän tarkoituksen”. Ei ole näköpiirissä, että puolustusvoimien rakennemuutos purisi tähän pääkaupunkimme suojaksi tarkoitettuun joukko-osastoon. Varusmiesten vapaa-ajan toimintojen tukeminen, joukko-osaston perinteiden vaaliminen ja tunnetuksi tekeminen sekä toiminta-alueen väestön maanpuolustustahdon ja -hengen kohottaminen ovat tulevaisuudessakin keskeisiä yhteistyöalueita.

Rykmenttiin tukeutuvat killat ovat tehneet tuloksellista ja jatkuvasti tiivistyvää yhteistyötä. Yhteinen rekrytointipohja, uusien jäsenten perinnetuntemus ja entisestään syvenevä yhteistyö johtanee joidenkin kiltojen yhdistymiseen. Tämä lienee myös rykmentin etujen mukaista.

Killalla on jatkossakin keskeinen asema joukko-osaston perinteiden vaalimisessa ja tunnetuksi tekemisessä. Jääkäritalo on tästä erinomainen esimerkki. Perinnetaloa ja sen esineistöä on kuitenkin jatkuvasti ylläpidettävä ja kehitettävä vastaamaan entistä paremmin vaalittavia perinteitä. Perinnejoukkojen saavutuksia on ollut helppo tehdä tunnetuksi mukana olevien sotaveteraanien tuella. Enää pitkään emme voi tukeutua veteraaniemme omakohtaisiin kertomuksiin. Siksi killan tulee ”päivittää” perinnekoulutustaan. Samalla on muistettava, että uusia perinteitä syntyy koko ajan.

Vapaaehtoinen maanpuolustus elää nousukauttaan, mutta samalla myös tietynlaista murrosaikaa. Millaiseksi tulee muodostumaan Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK), entä millaiseksi Maanpuolustuskiltojen liitto? Miten tyydytetään entistä kriittisemmät ja laatumietoisemmat maanpuolustajat? Killalla tulee edelleen olemaan tärkeä rooli maanpuolustustietouden jakamisessa. Jäsenistön maanpuolustustahoa ja henkeä kasvatetaan jäsenistön kanssa yhdessä suunnitellulla ja toteutetulla toiminnalla.

Kaartin Jääkärirykmentin Killalla on kaikki edellytykset tulokselliseen toimintaan myös tulevina vuosina. Joukko-osaston vankkumaton tuki, erinomaiset toimintaolosuhteet, aktiivinen jäsenistö ja ennen kaikkea jäsenten vahva maanpuolustushenki ja -tahto takaavat killalle loistavan tulevaisuuden.

Helsingissä 11.9.2008

Rauno Loukkola

Puheenjohtaja

Kaartin Jääkärirykmentin kiltä